

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὶς ἡμῶν

ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Μηθύμνης τῷ νέῳ ἢ θαυματουργῷ.

Συντεθεῖσα μὲν δι' ἐπιμελείας ἢ ἐπιστάτας

Τῷ Πανιερωτάτῳ ἢ Σεβασμιωτάτῳ Γέροντος

Ἀγίου Πρέσβυτος Κυρίου

ΚΥΡΙΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ

Πατρὸς Ἀθανασίου τῷ ἐκ Τραυλῶν.

Ἐπιθεωρηθεῖσα δὲ ἢ διορθωθεῖσα παρὰ

διαφόρων ἀρίστων Διδασκάλων.

Ἡδὴ τύποις ἐκδίδεται, δι' ἐξόδων ἢ δαπάνης

ἀδελφῶν τοῦ Τιμιωτάτου

ΧΑΤΖΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Καλπακλόγου ἐκ Κώμης ἁγίας Παρασκευῆς

Μηθιμνιώτῃ ἐνεκα ψυχικῆς αὐτῇ τε ἢ τῶν

εὐλαβῶν Χριστιανῶν σωτηρίας.

Ἐν Κωνσταντινπόλει.

Ἐν ἔτει 1805.

Παρὰ τῷ Τυπογράφῳ Πουρὸς Ἰωάννῃ.

Χρῦσανθος Τερομόναχος ὁ ἐξ Ἀγιάσθης τῆς Μιτυλήνης, τοῖς
ἐντυγχάνουσι τὸ χαίρειν ἡ υἱοῖς αὐτοῦ.

Επειδήπερ ἕκαστος τῶν ἐν τῇ τῇ Χρῖστῃ Ἐκκλησίᾳ πάλας Ἀ-
γίων ἰδίαν ἔσχον ἀκολουθίαν συντεταγμένην, ψάλλεσθαι
παρὰ πάντων ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῇ, πολλοὶ δὲ ἡ τῶν νέων, ἡ ὑδαίς
πῶ μέχρι τῆδε προεθυμῆθι συγτάξαι ἡ περὶ τῇ ἐν Ἀγίοις πα-
τρός ἡμῶν Ἰγνατίου τῆ θαυματουργῆς, ἀλλ' οἱ θέλοντες αὐτὸν ἐορ-
τάζειν παρ' ἐτέρων ἁγίων πολλάκις ἀφορμὰς λαμβάνειν ἡναγκα-
ζοντο, ἡ παρ' ἑ μὲν, Τροπάρια ἐν τῇ ἐσπερινῇ ἡ τῇ ὁρθρῇ συ-
νεραίνοντο, παρ' ἑ δὲ, ἡ ὅλον Κανόνα. Καὶ ἔτις ἐκ τῶν ἑσπερινῶν
Θεῷ εὐχρίστησεν, ἀλλ' ἐν οἷς ἑτεροὶ κατὰ Χρῖστον τὸν βίον διήνυσαν
τῆς τῆς Ἀκολουθίας ὕμνος ἐπλήρην ἐν τῇ τέττῃ ἐτησίᾳ ἐορτῇ.
Τέττε χάριν Ἀθανάσιος ὁ ἐκ Ραιδεσθῆ παρὰ τῷ Πανιερωτάτῳ μη-
θύμῳ διατρέβων Κυρίῳ Κυρίῳ Διονυσίῳ, μὴ Φέρων ἐτέρας σο-
λαῖς τὸν ἅγιον κατασολίζεσθαι, τὸ λεγόμενον, ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκεί-
ων ὡς παρὰ Θεῷ δεδοχασμένον μεγαλύνεσθαι, εὐπρεπὲς κρίνας,
εὐλαβεῖα τῇ πρὸς αὐτὸν παρακινήσεις, ἐκ τῶν αὐτῇ τῇ Ἀγίᾳ
πλεονεκτιμάτων ταύτην συνέταξε τὴν ἀκολουθίαν εἰς δόξαν αὐτῇ,
καὶ μοι ἀντιγράψαι Φιλαδέλφως ἐπέδωκεν Ἀποδεξάμενοι τοίνυν
τὸ πρόθυμον τῇ ἀνδρὸς, ἡ τὴν πρὸς τὸν ἅγιον αὐτῇ εὐλαβητικὴν
κλίσιν, μέμνησθε πρὸς Κύριον οἱ ἀναγινώσκοντες. Καὶ μοι τῆς
ἀντιγραφῆς, εἴ τι κατὰ ἄγνοιαν παρέδραμον, μετὰ τὴν Φιλαδέλ-
φον ἐπιδιόρθωσιν, τὴν ἀπὸ καρδίας συγνώμην ἀπόδοτε.

Ἐρρώσθε.

Τῇ Δεκάτῃ τετάρτῃ τῇ Ὀκτωμβρίᾳ Μηνὸς, ψάλλεται ἡ ἀκο-
λυθία τῇ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰγνατίου Ἀρχιεπισκόπου
Μηθύμης τῇ νέῃ ἡ θαυματουργῇ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, Ἰσῶμεν εἰχ. δ' ἡ ψάλλομεν εἰχληρὰ προσόμοια γ'.
δευτερεύοντες τὸ πρῶτον ἡχος ἁ.

« Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς. »

Πανεύφημιε πάτερ τῇ Χρῖστῇ, ἱεράρχα μέγιστε, χαίρων ἐν γῇ
πεπολίτευσαι, ὁσῶς ἅγιε, ἡ τῇ παναγίᾳ Πνεύματος ὠδεύου,
τῆς χάριτος δοχεῖον πανέντιμον, ἡ κατεφώτισας, ὁδηγῶν πρὸς
τὴν ἀλήθειαν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν Ἰγνατίου. (Δίς).

Προσέλθωμεν ἅπαντες πιστοί, ἡ ἀπαρυσώμεθα, ἁγιασμὸν ἐκ
τῆς λάρνακος, ἡ ἀναπόθετον, καθοράται πᾶσι, τὸ τίμιον λείψα-
νον, θαυμάτων ὄντορας τὰ παράδοξα, τῷ μετὰ πίσεως, ἐκβοῶν-
τι πρὸς τὸν Κύριον, Ἰγνατίου λιταῖς με διάσωσον.

Ὡραίοις ποσὶ σε ἀνδρικῶς, ὅφιν κατεπάτησας, τὸν νοητὸν ὦ Ἰ-
γνατίου, ἡ ἀγωνίσμασι, τοῖς ἀσκητικοῖς σε, κάπως ὑπερβέβηκας
τῶν κάτω Φθιρομένων, ἡ ἔφθασας, πρὸς τὰ αἰδία, τῇ Θεῷ ὦ
παρισάμενος. ἐν τοῖς ἄνω ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Δόξα, ἡχος ἁ.

Τὸν διὰ Χρῖστον ἐπίπονον βίον σε Ὅσιε Πάτερ, τίς ἂν κατ'
ἀξίαν ἐφίκοιτο διηγῆσασθαι; Θεοφῶρε Ἰγνατίου. Σὺ γὰρ ὡς ἀδά-
μας σερέως τὸ τῆς ἡμέρας βάρος ἡ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἡνευ-
κας, ἄχρῃς ἡ τὰς σεπτὰς σε μονὰς κατὰ θυμὸν ἀπαρτίσας, ἡ
πολλὰς προσαγάγης Χρῖστῳ δι' αὐτῶν. Σὺ ἡ τὸ δοθῆναι σοι τάλαν-
τον τῇ Εὐαγγελίᾳ ὡς ἀγαθὸς ἐργάτης ἀρχιερατικῶς ἐπιτύχσας.
Ἀνθ' ὧν ἡδη περιπολεῖς ἐν ἔρανοις, ἀξίως τῶν πόνων σε παρὰ
τῇ μισθαποδότῃ Θεῷ χαίρων ἀχρεῖς. Εἰσελθε δὲ εἰς τὴν χα-
ρὰν τῇ Κυρίᾳ σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. *Ἦχος Α'.*

Χαίροις παρ' ἡμῶν παρθένε Θεοτόκε τὸ σεπτὸν κειμήλιον ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, ἡ λαμπρὰ ἡ ἀσβεστος, τὸ χωρεῖν τῷ ἀχωρήτῃ. Χαίροις ἐξ ἧς ἀμνὸς ἐτέχθη, ὁ αἰῶν τὴν ἀμαρτίαν τῷ κόσμῳ.

Εἰς τὸν εἰχ. εἰχηρὰ προσόμοια ἦχος β'.

«Οἶκος τῷ Εὐφραθᾷ.»

ΔΕΥΤΕ νῦν ψαλμικῶς τῶν Φιλεόρτων εἰφῇ, Χριστὸν τὸν Ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν συμφώνως, Ἱγνάτιον τὸν ἑνδοξόν.

εἰχ. Τίμιος ὡναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Οἷρετε ἡ βενοί, σκιρτήσατε μηθύμνης, ὅτι ὃν ἐν ὁρίοις, ἐθρέψετε οἰκεῖοις, ὑμᾶς ὑπερεδόξασαν.

εἰχ. Οἱ Ἱερεῖς σε Κύριε ὠδύσονται.

Δόξα Ἱεραρχῶν, ἡ τῶν ὁσίων κλέος, τῷ βίῳ σε κατέστης, Ἱγνάτιε τρισμάκαρ, Ἀγγέλοις δὲ συνόμιλος.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΠΑΝΑΓΝΕ Μαριὰμ, Χριστιανῶν ἡ σκέπη, ὃν ἔτεκες ἀσπύργως, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε.

«Νῦν ἀπολύεις» τὸ «Τρισάγιον» τὸ «Πάτερ ἡμῶν» Καὶ τὸ Τροπάριον ἦχ. α'. «Τὸν ποιμενάρχην μηθύμνης Ἱγνάτιον ἄσματος» Ζῆτε ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ. εἶτα Θεοτοκίον. Καὶ ἀπολύσεις.

Εν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ λυχνικὸν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ α'. Ἀντίφωνον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν εἰχ. ἡ. ἡ ψάλλοντες εἰχηρὰ ἦχος α'.

Τῶν ἑρανίων ταγμάτων.»

Ἦν σὴν πανίερον μνήμην πάτερ Ἱγνάτιε, πιστῶς ἐπιτελῶντες, ἐξαυτῶν σε πόθῳ. χάριν τε παρέχειν ἡμῖν δαφιλῇ, τοῖς Χριστῷ βαίνοντι ἵχνεσι, ἡ προσβολὰς ὡναντίας τῶν δυσμενῶν, ἀποκρῆσθαι πρεσβείαις σε. (Δίς). Ὅμοιον.

Μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας σοὶ ἀνεθέμεθα, οἱ σοὶ προσπεφευγότες,

δῆλοι σε Ἱεράρχα. διό ὡς παρρησίαν ἔχων Χριστῷ, μὴ διαλέπτης δέόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύειν οἷα πατὴρ συμπαθέστατος Ἱγνάτιε.

Ὅμοιον.

Οἱ τὰς σεπτὰς σε οἰκῶντες μονὰς Ἱγνάτιε, ἡ περίχωρος πᾶσα, μηθυμναίων σκιρτῶσι, σήμερον τελῶντες Φαιδρὰν ἑορτήν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σε ἅγιε, ἡ εὐδίας πληρῶνται πνευματικῆς, ἀσπαζόμενοι τὴν χάραν σε.

Ἔτερα εἰχηρὰ ἦχος πλδ'.

«Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματος.»

ὍΝΤΩΣ θαυμαστὸς Ἱγνάτιε, σὺ ἀνεδείχθης κανὼν, ἀρετῆς ἡ κατηύγασας, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ταῖς ἐνθέοις σε πράξεσι, καὶ παλαιάσας τὸν πολυμήχανον, νήπιον ὥσπερ αὐτὸν παιζόμενον, ἐδείξας ὅσιε. διό ἡ δεδοξασα εἰς ἑρᾶς, ἡ χαίρων παρίσταται τῷ τρισηλίῳ Φωτί. (Δίς).

ΠΑΤΕΡ πατέρων Ἱγνάτιε, Ἱεραρχῶν καλλοπὴ, ἀσθανέντων ἐπίσκεψις, καταπονεμένων τε, θερμότητι ἀντίληψις, ἡ θλιβομένων χαρὰ ἀνέκλειπτος, χεμαζομένων λιμὴν ὁ εὐδίας. ὡφθῆς μακάριε, ἐπὶ γῆς γινόμενος, μετὰ σαρκὸς, ἀλλὰ καὶ νῦν πάρεσο, πᾶσιν ἡμῖν βοηθός.

Χάριν Θεόθεν δεξάμενος, πάθῃ ποικίλα σαρκὸς, τῷ ἰσθμῷ τῶν πίσει σε, τῷ ναῷ Ἱγνάτιε, προσιόντων σαφέστατα. ὅζους προφθάνεις τοῖς κεκλημένοις σε, τὸ Θεῖον ὄνομα, εἰς ἀντίληψιν, ὅθεν νῦν ἅπαντες συνελθόντες ἄσματος χρεωσικῶς, σε καταγεραίρομεν ἡ μακαρίζομεν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚῶΣ εὐφρανθῶμεν σήμερον, ὦ Φιλέστοι. ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῷ θεράποντος Χριστῷ, Ἱγνατίῃ τῷ παμμάκαρος, ὅτι κόσμον ἡ τὰ ἐν κόσμῳ ἐξ ἀπαλῶν ἐνύχων βδελυζάμενος, παρὰ Θεοῦ ζῆν ἡρετίσατο. Πνευματικὸς πατὴρ πρῶτον ἐν σκηνώματι ἀναδειχθεὶς ἱεροῖς, ἡ πνευματικὸς ποιμὴν ὕψερρον λογικῶν θρεμμάτων τῇ μηθυμναίων ἐπαρχίᾳ Θεόθεν ἐπίδοθαι. Ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ διαπρέψας δάως, μυροβλύτης γενέσθαι μετὰ πότμον ἡζῶνται. ἡ παριστάμενος τῇ τριάδι, ἀδιαλείπτως πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σε τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας υἱὸς μονογονῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σῆ τῆς ἀγνῆς προήλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, Φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ Φύσει γινόμενος ἄνθρωπος, δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι Φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάρισε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος.

Τὸ Φῶς Ἰλαρόν προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΩΝ ψυχὰν ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ ἐ μὴ ἀφίεται αὐτῶν βάσανος ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι καὶ ἐλογίσθη κακῶσις ἡ ἐξόδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖς ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθόντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρασεν αὐτὰς, καὶ εὗρεν αὐτὰς ἀξίους ἑαυτῶν. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτὰς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὰς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀνελάμψαντες, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμύνονται. κρινῶσιν ἐθνη, καὶ κρατήσονται λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὰς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συήσασιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμυῖναι αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῶν, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΟΙ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστου. διὰ τῆτο λήφοντες τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τῶ καλλὸς ἐκ χειρὸς Κυρίου. Ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτῶ σκεπάται αὐτὰς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπίζει αὐτῶν. λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῶ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα. ὀξυνεὶ δὲ ἀπότομον δαγὴν εἰς ῥομφαίαν.

συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τὰς παράφρονας. πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀσραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν αἰλῶνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμῶ, πλήρεις ἐπιφύσσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλήσονται ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτὰς. καὶ ἐξημῶσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκάσατε ἐν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασαὶ περὰ τῶν γῆς. ἐνωτίσατε οἱ κρατῶντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΟΣ ἐὰν φθάσῃ τελευτήσῃ, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, ἐν τῷ πολυχρόνιῳ, ἐδὲ ἀριθμῷ ἔτων μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώπων, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλιδωτός. Εὐάρεστος Θεῷ γινόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠεπάγη, μὴ κακία ἀλλ' ἀγῆ συνέσιν αὐτῷ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῷ. Βασκανία γὰρ φανερὸς ἀμαρτοῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλείπει νῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνος μακρός. Ἀρετὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτῷ. διὰ τῆτο ἔσπευσεν ἐκ μέτρου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θύοντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοῖστον. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῶν, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.

Εἰθ' ἔτις ἡ συνήθης ἐκταγὴς παρὰ τῷ ἱερῶς. τὸ,

«Καταζήσωσον» Εἰτα τὸ πληρώσωμεν, καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλομεν σιχηρὸν τῆς Μονῆς. ἡχ. α.

Τῶν νοερῶν δυνάμεων ἀρχιεράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα σιχηρὰ ἰδιόμελα τῷ Ἁγίῳ Ἰγνατίῳ. ἡχος α.
Ἡ Πανέντιμος μνήμη σε πάτερ Ἰγνατίε, ὡς ἄλλος ἡμῖν ἡλῖος ἀνατείλασα, πάντας ἐφαίδρυνε τὰς φιλεόβητας σε. τὴν γὰρ

Θεὸν κάραν σε προκειμένην δρῶντες, τὸν αὐτὸν σε πάλιν ὡς πολῦτιμον ἄλλον πλετύντες πιεῦσιν θησαυρὸν, ἢ εὐλαβῶς αὐτὴν προσκυνῶντες, γηθοσύνης σοι κράζομεν. Πάτερ Ἄγιε τῇ πρὸς Θεὸν σε θερμῇ μεσιτείᾳ, ἀξιώσον ἡμᾶς, καθάπερ νῦν ἐτισίως, ὑμνεῖν ἢ δοξάζειν σε.

Ὁ αὐτός.

Τὸν διὰ Χριστὸν ἐπίπονον βίον σε Ὅσιε Πάτερ, τίς ἂν κατ' ἀξίαν ἐφίκοιτο διηγῆσασθαι Θεοφῶρε Ἰγνάτιε; σὺ γὰρ ὡς ἀδάμας ερ-
 ῥῶς, τὸ τῆς ἡμέρας βάρος ἢ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἠνεγκας, ἀ-
 χρεῖς δὲ τὰς σептὰς σε μονὰς ψαλμικῶς εὐτρεπίσης, ἢ πολλὰς
 προσαγάγης Χριστῷ δι' αὐτῶν. σὺ ἢ τὸ δοθῆναι σοι τάλαντον τῷ Εὐ-
 αγγελίῳ ὡς ἀγαθὸς ἐργάτης Ἀρχιερατικῶς ἐπιτήδευσας. ἂνθ' ὧν
 ἡδὴ περιπολεύων ἐν ἑρανοῖς, ἀξίως τῶν πόνων σε, παρὰ τῷ μισθα-
 ποδοτῷ Θεῷ χαίρων ἀκείεις. εἰσελθε δὲ εἰς τὴν χαρὰν τῷ Κυ-
 ρίῳ σε,

Ὁ αὐτός.

Επὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν τῷ Κυρίῳ ὅσιε, τὰς ἱεράς σε μονὰς
 ἐθεμελίωσας. ἑδαμῶς γὰρ ἰσχυσαν ταύτας διασαλευσαι, οἱ σφο-
 δρῶς κατ' αὐτῶν ἐπανασάντες κλύδωνες. μόνυσαι δὲ διὰ παντὸς
 ἀσινεῖς τῇ χάριτί σε, τὰς ἀρεσίας σε πᾶσι μεγαλοφῶνως κηρύτ-
 τει. ἢ ἀκαταπαύτως δοξολογῶσι, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καθοπλισθεὶς τῇ δυνάμει τῷ σαυρῷ, τρισμάκαρ Ἰγνάτιε, εἰς
 τὸν αὐτὸν γνώφον τῆς ἁνῶς Φιλοσοφίας εἰσέδους μουσικῶς. ἢ τῇ
 θεωρίᾳ ἀνευρῶν ὃν ἐπόθησας πολῦτιμον μαργαρίτην, μεγαλέμ-
 πορος ἐγὼς πολλοῖς, τῆς ἑρανίης βασιλείας Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν
 ἐν ἡ γηθοσύνης σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, πρέσβευε ἀπαύτως ὑπὲρ
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἡχος δ'.

Ἀποσολικῶς διαπρέψαντα τῷ Εὐαγγελίῳ τῷ Χριστῷ, Ἀπόσο-
 λον ἄλλον σε τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἢ τῷ Πνεύματος χάρις ἀπέδειξω,
 ἢ γὰρ ἔδει σε τὸν λύχνον ὑπὸ τὸ μύδιον κρύπτεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν
 λυχνίαν τεθῆναι, ἵνα πᾶσιν ἡμῖν Φαίνῃς τῷ ἀπλήτῳ Φωτὶ τῶν
 λόγων σε, ἢ τῷ κάλλει τῶν ἐν ἀρετῇ ἔργων σε διεγείρῃς ἡμᾶς πρὸς
 δόξαν τῷ ἑρανίῳ πατρός. Ὁν προσκυνῶντες κατὰ χρέως, τὴν εἰς
 ἡμᾶς διὰ σὲ ἄκραν ἀγαθότητα αὐτῷ δοξάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (« Ἐκ παντοίων κινδύνων τὴς δόξης σε »)

Εἰς τὸν εἶχ. εἰχηρὰ προσόμοια, ἡχος δ'.

« Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι »

Τὴν σεπτὴν σε πανήγυριν, ἐκτελῶντες Θεόστοφε, σὲ ἐπικαλε-
 μεθα παρμακάριζε. πάσης ὁργῆς τε ἢ θλίψεως, ἡμᾶς διαφύ-
 λαττε. τῷ δοξάζειν σε αἰεὶ, εὐχαρίστας ἢ ἀπασι, τὰ παράδοξα,
 πανταχῶς τῶν θαυμάτων σε τὰ πλήθη, διαπύρως ἐκκηρύττειν.
 Ἀρχιεράρχα Ἰγνάτιε.

Ὁμοιον.

εἶχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος.

Τὴν ζωὴν ἣν διέζησας, ἐπιπόνως Ἰγνάτιε, πάντες ἀνευφύμησαν οἱ
 ποθήσαντες, τὸν ἐν Χριστῷ βίον ὅσιε, διὸ ἢ προσήρχοντο, πληθὺς
 σοι ἀγγελῶν, μοναζῶν ἔνθα ἐπήξας, παναοίδιμε, τὰς σεπτὰς σε
 μονὰς, ἢ ὁλοτρόπως, ἑαυτὸς σοι ἀνέτιθεν, κλέος Μηθύμνης ἢ
 καύχημα.

Ὁμοιον.

εἶχ. Οἱ Ἱερεῖς σε Κύριε ἐνδύσονται.

Τῷ Θεῷ παρισάμνος, μετὰ πάντων Ἰγνάτιε, τῶν Ἀγίων πρέ-
 σβευε, ὅπως ἴλεως, ἀμαρτιῶν ὑμῖν γόνηται, ἐν ὧρα τῆς κρίσεως,
 ἢ μερίδος δεξιᾶς, παραστάτας ὠδεύηται, ἡμᾶς ἀπαντας, ἢ τρυ-
 φῆς παραδείσῃ ἀξιώσῃ, τῇ ἰδίᾳ συμπαθείᾳ, ὡς ἀγαθὸς ἢ Φιλάν-
 θρωπος.

Δόξα, ἡχος πλ. α'.

ΕΝ τῇ πρὸς Θεὸν ἐκδημίᾳ σε Ἰγνάτιε ὅσιε, ἀθυμίας νέφος
 τῷ πλήθει τῶν μαθητῶν σε ἐπέπεσε, ἢ περισάντες τὴν κλίνην σε,
 θρηνῶντες ἔλεγον. Πάτερ ἡμῶν Ἄγιε, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανῆς, ἢ
 διὰ τῶν καμάτων σε ἐκ τῷ δρυμὲ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως πρόρρι-
 ζον ἀποσπάσας, εἰς τὸν λειμῶνα τῆς ἡσυχίας μετεφύτευ-
 σας. ἢ τῇ πνευματικῇ ἀρεδίᾳ τῶν λόγων σε ὡς καλὸς Φυτοκόμος
 κατήρδευσας. οἷς ἢ αὐτὸς οἶα πατὴρ Φιλόσοφος ἢ Διδάσκαλος
 σοφός, παραμυθίαν δεδωκὼς εἶναι σὺν αὐτοῖς νοητῶς, ἢ συμπα-
 θῶς ἐπειθες. ἢ τελευταῖον λόγον τὴν εἰρήνῃν λιπὼν, εἰς τὴν ἑρά-
 νιον λῆξιν μετέβης γηθόμενος. ἔνθα τῷ ἀμνηχάνῃ κάλλει τῆς τρι-
 σιλῆς δόξης ἀπολαύεις ἐμφορέματος. Ἀλλὰ πάρεσο μέσον ἢ ἡ-
 μῶν ἀοράτως Ἱεράρχα Χριστῷ, ἐκλυτρεβόμενος ἡμᾶς τῶν δεινῶν τῷ

ποιῶμεν, ἢ τῆς ἑρηνῶν βασιλείας διὰ πρεσβειῶν σε, οἱ ἐν ἄσματος τιμῶντες σε τύχωμεν.

«Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου» Τὸ Κύριε ἐλέησον ἡβ',
 «Ἐλέει ἢ εὐκτιρῶσις» Εἴτα ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν
 εἰρημῶν, εἰς ε'. ἢ τῆς Ἁγίας εἰς ἡ. ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.
 ἢ ἡ ἀκροσυχίς. «Ἀθανάσιον Ἰγνατίεμ φέρεται.»

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. (Ρ' ὁδοσῶ.)

Ω, δὴ ἂ. ἡχος δ'. «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.»

ΑΠείρω σε ἔρωτι, ἐπαιγομένῳ Ἰγνατίε, τὰ σὰ ἀγωνίσματα
 ἐγκωμιάσαι νυν. Σὴν μοι ἄνωθεν κατάπεμψον πλεούως, βοή-
 θειαν Ἁγίε τῷ ἀνυμνεῖν σε αἰέ.

Θεῶ ἀνατέθεικας, ὅλον σουτὸν παμμακάρισε, ἐκ βρέφους ἢ
 ἅπασαν, κόσμῳ τερπνότητα, καταλέλοιπας, ἢ τρέβες τῷ Κυ-
 ρίῳ, εαυτὸν ἀνελόμηνος χαίρων διήνυσας.

Ἀπαύτως δοξάζομεν, τὸ σὲ δοξάσαντα Κύριον, τῆς Λέσβου τὸ
 βλάστημα, ὅτι σε ἅπαντες, παραμύθιον, κεκτήμεθα ἢ μόνον,
 κακοῖς ἐκτρυχόμενοι, ἢ πειρασμοῖς κραταοῖς. Θεοτοκίον.

Ρ' υσθείημεν πάναγνε, τῇ προσασίᾳ σε δέσποινα, παντοίας κα-
 κώσεως τῷ βροτοκτόνῳ ἐχθερῶ, ὅπως χαίροντες, τὰ σὰ ἀνευφι-
 μῶμεν, παράδοξα θαύματα, μόνῃ Θεόνυμφε.

Ω, δὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ ἢ δυνάμει.

ΝΟ' σὺς ἢ πάθῃ, ἐξιάται ποικίλα ἐκάστοτε, ἢ σεπτὴ σε κεφα-
 λή, δεδοξασμένη Ἰγνατίε, διὸ ἀσπαζόμενοι, ταύτην γεραίρομεν.

Ἀπαράλλοις, ἐφ' ἡμῖν ἄλλος ὡφθῆς Ἀντώνιος, ἐπ' ἐσχάτων
 τῶν καμρῶν ἐρημηκοῖς ἀγωνίσμασιν. Ο' σίῳν γὰρ ἐπλησας μονὰς ἂς
 ἐπῆξας.

Σύμφωνον αἶνον, χρεωσικῶς σοι πάντες προσάγομεν, ἱεράρχα
 τῷ Χριστῷ. ὦν περ ἐκ σὺ ἀπελαύομεν, χαρίτων ἢ ἁπάσι, ταῦτα
 κηρύττομεν. Θεοτοκίον.

Οἱ τῇ θερμῇ σε, βοήθεια θαρρύντες πανάχραντε, προσπε-
 φύγαμεν ἰδὲ, οἱ ἁμαρτίας ὑπεύθυνοι. Πάσης ἐν κολάσεως ἡ-
 μάς ἐκλύτρωσαι.

Κάθισμα.

«Τὴν σοφίαν ἢ λόγον.» Ἠχ. τὰ Δ'.
Θεωρίαν ἢ πράξιν τῶν ἀρετῶν, τὰς μεγίστας εἰς ἄκρον καταλα-
 βὼν, κανὼν ἢ ἀρχέτυπον, μονασαῖς ἐχηρημάτισας. Πάντες γὰρ
 προσήρχοντο, πρὸς σὲ οἱ αἰρέμενοι, κατὰ Χριστὸν ζῆσαι ἐν σοὶ ἢ
 ἀπέβλεπον. Ὄθεν ἢ ἀξίως εἰς ἀνώτερον δόξης, Θεός σε ἀνείλκυ-
 σε, ἢ ποιμένα ἀνέδειξε, τῆς Μηθύμνης Ἰγνατίε. Ὅν αἰτήσαι
 πρεσβεύων αἰέ, τῶν πτασμάτων δέναι ἡμῖν ἄφεςιν, τοῖς μετὰ
 πόθῳ τελῶσι, τὴν πανέντιμον μνήμην σε.

Δόξα τὸ αὐτὸ, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

Τὴν ψυχὴν μου παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας, ὁ
 μιὰς, ἢ λόγοις ἢ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερέψωσα, ἢ ἐκ ἔχω
 τὴν πράξω, ἢ πᾶ ἐπιστρέψωμαι. Οὐδὲ γὰρ ἀλλήν ἐλπίδα, πλὴν
 σε κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦμοι τῷ ἀχρείῳ ἢ κακῷ οἰκονόμῳ. Ἀλλὰ
 πρὸς σὲ ἄχραντε, νῦν προσρέχω ἢ δέομαι, ὁμολογῶν σοὶ τὸ ἡμαρ-
 τον. Πρέσβευε τῷ σῶ ἡμῶν ἢ Θεῷ, τῶν πτασμάτων ἄφεςιν δο-
 θῆναι μοι. εἰς σὲ γὰρ παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Ω, δὴ δ'. Ο' καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ιερεὺς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἱερώτατος γέγονας, ἢ θεοπροβλήτως,
 οἷς Ἀρχιερεὺς ἐχηρημάτισας. πρακτικωτάτῳ σε λόγῳ δίκην σάλ-
 πιγγος, ἀνεκέρυζας τὸ τῷ Χριστῷ Εὐαγγέλιον.

Ο' πατὴρ ὁ σὸς τρισμάκαρ, ὅτε σὺ, ἔξω γέγονας, κόσμῳ ἢ διή-
 γες, ὑπὲρ τὰ δρώμενα, ἢ λαζον, εὐλαβηθεὶς σε τὸν τρόπον
 σχέσεις φύσεως εαυτὸν γὰρ σοὶ υἱόν, ἐν πνεύματι ἔταξεν.

Νέον ἄλλον σε Θηβαῖον, Παῦλον πάντες κηρύττομεν, ζηλωτὴν
 Ἠλίαν, Ἰωάννην πρεδρομον ἅμα τε. Σάββαν Εὐθύμιον μέγαν ἢ
 Μακάριον. ἢ διδάσκαλον, ἄλλον Χριστῷ ἀδελφόθεν. Θεοτ.

Δυνατὴ ἢ σὴ πρεσβεῖα πρὸς τὸν Κύριον πάναγνε, τοῦτον ἐν δυ-
 σῶπει, ἴλεων γενέσθαι τοῖς δέλοισ σε, τοῖς ἐδεμίαν ἐκτός σε ἄλ-
 λην ἔχουσι, πρὸς ἀπόδρασιν ἐλπίδα ὄντως κολάσεως.

Ω, δὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ΙΔὲ ἢ πανέντιμος, ἡμέρα ἢ εὐφρόσυτος, ἐπέστη ἡμῖν τῷ ποι-
 μονάρχῳ, ἐν ἡ γιθόμενοι, ἀλαλάζωμεν, Ἰγνατίε πρόφθασον

θερμῶς, ἡμᾶς ἐκλυτρεύμενος, πάσης νόσε καὶ θλίψεως.

Γενναίῳ Φρονήματι, ὑπὲρ νεγκας θαυμάσιε, Φορὰς ἐναντίας τῶν ἀρχόντων, κατὰ καρπὸς σοὶ ἐπανασάντων πικρῶς. Οὐ γὰρ δίκην ἤταις ἐκ Θεοῦ, μᾶλλον δὲ δι' ἀγνοίαν, προσηύχτην συγχώρησιν.

Νόος σε μακάριε, τὸ πρᾶον καὶ ἡσύχιον, Θεὸς ἀπεδέξατο ἐξ ὕψους. διὸ καὶ χάριν σοὶ ἀνταπέδωκεν, εἰς τὴν πρῶτον ἰδοὺ ἀγνοῶν, σὲ ἀπὸ τῆς σχήματος, ὡς Θεὸς δὲλον σέβασθαι.

Ἀπάρας Ἰγνατίε, εἰς Κωνσταντίνην ἕνεκεν, ἀνάγκης ὧν ἔκτισας μονῶν σε, ἐκεῖ διέλαμψας ἐμφανέστατα, ὡς ἄλλος τις ἥλιος λαμπρὸς, καίτοι ταπεινότητας, ῥακαυδύτης διέτριψας. Θεοῦ.

Ὅν ἔτεκες ἄφθορον, ἀνευ ἀνδρὸς Θεὸν ἡμῶν, τῷ κόσμῳ παντὸς τὴν σωτηρίαν, τῷτον δυσώπει ὑπὲρ ἀπάντων βροτῶν, ὅπως πᾶσιν ἴλεως Φανῇ, ἐν ὧρα τῆς κρίσεως, Φιλανθρώπως ὡς εὐσπλαγχνος.

Ω, δὴ εἴ. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τὴν ἄμετρον, σὲ ταπεινῶσιν τότε ὡς ἐβλεψαν, καὶ προνοία, τῷ Θεῷ σὲ ὡς ἄξιον ἔγνωσαν, οἱ συνόδῳ πρῶτοι, τῆς Μηθύμνης ποιμένα προέβησαν.

Γσότημος μὲν ἐκείνοις ἐγένετο μακάριε, ἐπελεύσει τῆς ἐξ ὕψους τῷ πνεύματος χάριτος, ἀρετῇ δὲ μείζων, ἀνεφάνης τῷ κόσμῳ Ἰγνατίε.

Ἐνέθικας, ἐπανελθὼν εὐφροσύνην καὶ ἄφατον, θυμίδιαν, ταῖς καρδίαις, λαβὲ τῶν ποιμνίων σε, καὶ σεπτὰς μονὰς σε, Φαιδρύτερας προνοία σε εἰδείας. Θεοτοχίον.

Σὺ γέγονας, τῆς ἀρχαίας ἀρεᾶς καὶ ἀναίρεσις, σὺ ὡς ἔδει, τοῖς ἀνθρώποις χάραν προεξένησας, σὺ παρθνομῆτορ, τῶν βροτῶν τὴν ἑστίαν ἐκαίνισας. Κοντάχιον. ἤχος δ'.

« Ἐπεφάνης σήμερον. »

Θησαυρὸν πολῦτιμον θαυματουργῶσαν, ἐκπλητῶμεν ἅπαντες, χάραν πανίερον τὴν σὴν. Ἱεροφάντορ Ἰγνατίε, ἀσπαζομένους ταύτην, ἡμᾶς διαφύλαττε. Ὁ Οἶκος.

Προσελθόντες ἐνθάδε μετ' εὐλαβείας βροτοὶ ἅπαντες, αὐτόχθονες τε καὶ ἐπήλυδες, ἀκώσωμεν τὰ τῆς ἀρετῆς γοναῖα ἅθλα καὶ

κατορθώματα Ἰγνατίε τῷ πάντι. τῷ ἐκ Μηθύμνης βλαστήσαντος, καὶ ταύτην Ἀρχιερατικῶς τιμήσαντός τε καὶ κοσμήσαντος τῷ καθ' ἑαυτὸν βίον τε καὶ τρόπον ἀρετῆς πρακτικωτάτῳ παραδείγματι, καὶ μυροβλήτῃ ἐν ἐσχάτοις ἡμῖν ἀναδειχθέντος μετὰ θάνατον Ἀγίου, καὶ τῷτον ἕκαστος ἀνευφιμένους πρὸς τὸν δοξάσαντα αὐτὸν Θεὸν ἐκβοήσωμεν. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος Ἰγνατίε τῷ σὲ θεράποντος πρεσβείας, πάσης βλάβης ἡμᾶς διαφύλαττε.

Μηνὶ Ὀκτωμβρίῳ ιδ'. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίε τῷ νέῳ, Ἀρχιεπισκόπῳ Μηθύμνης τῷ θαυματουργῷ.

Ἐπαινον ἄδω Ἱερῷ Ἰγνατίῳ.

Ἀνθ' ὧν ἐς αἰεὶ τοῖς ἅπασιν ἀρήγει.

Βῆ δ' ὁ γ' ἐς ἑρανὸν ἐν διαδ' Ὀκτωμβρίῳ ἐπτάδος.

Καὶ τιθέμεν ἀντὶ βίβης ἀνάγνωσιν τὸ παρὸν ἐγκώμιον. εἰ δ' ἐ, ἀναγινώσκωμεν αὐτὸ μετὰ τὴν λειτουργίαν εἰς τὴν τράπεζαν, ἐναντίων τῶν ἀδελφῶν, ὅτε μάλιστα ἀρμοδιώτερόν ἐστιν.

Ἐγκώμιον τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Μηθύμνης τῷ νέῳ καὶ θαυματουργῷ.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα. δι' ἐμὲ εἰάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται. καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. »

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς Κεφ. ι. 9.

Καὶ πάντοτε προγινώσκων ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ἐσχάτως γνωρίζων ὁ πάνσοφος αὐτὸς Θεὸς τὴν κατάχερσιν ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη γνώμη ἔκαμιν εἰς τὴν λεγομένην σοφίαν αὐτὴν τὴν ἀνθρωπίνην. καὶ ἀντὶ τῆς ὠφελείας ἐξ αὐτῆς, καὶ τῆς φωτίζεσθαι, καὶ τῆς ὁδηγεῖσθαι ἐπὶ τὰ συμφέροντα, καὶ σωτήρια τῆς ψυχῆς τέλει, εὐγῆκεν ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς σωτηρίας, καὶ ἐξέκλιναν πάνμπλειστοὶ εἰς ἀπώλειαν. Καὶ τὴν σωτηρίαν, ὡς Φιλανθρωπότατος Πατὴρ, παντοίως ζητῶν τῷ πλάσματός τε κράζει μεγαλοφῶως, καὶ παρρησία ἀναβοᾷ, ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα. . . Ω Φωνὴ θεία ὡ Φωνὴ ἀνταξία πάντων τῶν ἑρανίων καὶ ἐπιγείων ἀγαθῶν, καθότι καὶ πρόξενος

ἐκείνων γίνεται, ἢ μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν θύραν εἶναι κεκρυμμένοι οἱ θησαυροὶ τῆς γνώσεως, τῆς σοφίας, τῆς ἀκρας εὐτυχίας, τῆς τελείας χαρᾶς, τῆς αἰωνίης εὐφροσύνης, τῆς μακαριότητος, ἢ τῆς εὐδαιμονίας τὰ ἀγαθὰ τὰ ἀρρέτητα, ἃ ὁ Φθαλμὸς ἐκ εἶδε, ἢ ἐξ ἐκ ἡκαστε, ἢ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἐκ ἀνέβη. Δι' αὐτῆς λοιπὸν τῆς θύρας χρεώσεαι ὁ ἔχων νῦν νὰ φροντίσῃ νὰ τρέξῃ διὰ νὰ χωρήσῃ. αὐτὴν τὴν θύραν νὰ κρέσῃ διὰ νὰ ἀνοίξῃ. ταύτην ἔκρυσαν οἱ ἀπ' αἰῶνος δίκαιοι ἢ ἐσώθησαν. ταύτην εἶδον οἱ πάντες Ἅγιοι, ἢ εἰσελθόντες εὗρον τὰς δόξας τῶν Ἀγγέλων, ἢ δοξάζοντες σὺν αὐτοῖς τὸν κατήκονον ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, δοξάζονται παρ' ἡμῶν ἐπὶ γῆς αἰωνίως. Εἰς αὐτὴν λοιπὸν ταύτην τὴν θύραν ἐβλεψε ἢ ὁ σήμερον ἐορταζόμενος ἐν Ἀγίοις Ἰγνάτιος ὁ ἐκ Μηθύμνης. Ὁ ὅποιος τίνι τρέπω εἶδε, ἢ ἔκρυσε, ἢ εἰσῆλθε, ἢ ἐξῆλθεν, ὅχι μόνον παρακαλῶ, ἀλλὰ ἢ δὴν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλετε δώσῃ πᾶσαν προσοχὴν, ἢ διὰ δόξαν Θεοῦ ἢ διὰ τὸ συμφέρον σας. Εἶναι μερικοὶ ἄνθρωποι τὴν σήμερον εἰς τὰς ἐδικὰς μας καίρας, οἱ ὅποιοι πᾶσθεν κατὰ πολλὰ νὰ βεβαιώσωσι μίαν δόξαν ὅπῃ ἔχον ἐσφαλμένην, ἢ λέγουσιν, ὅτι ἐκεῖνος ὅπῃ μέλλει νὰ γόνῃ ἄνθρωπος προκομμένος, ἄνθρωπος πολιτικός, ἄνθρωπος ὅπῃ βλέποντες τον οἱ ἄλλοι νὰ τὸν μακαρίζωσι ἢ νὰ τὸν καλοτυχιζώσιν, ἄνθρωπος τέλος πάντων νὰ ἀξιώθῃ νὰ λάβῃ βασιλικά ἀξιώματα ἢ τιμὰς εἰς τὸ νὰ διοικῇ, ἢ νὰ κυβερνᾷ βασιλικὰς ὑποθέσεις, ἢ πολιτικὰ πράγματα, ἐκεῖνος λέγουσιν, ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθεῖ νὰ εἶναι ἢ ἀπὸ πλεσίως ἢ εὐγενικῆς γονεὺς, ἢ ἀπὸ μεγάλην ἢ ὀνομασὴν πατρίδα. Πλὴν δὴν ἡμπορεῖν νὰ καταλάβῃ οἱ ἀνόητοι, ὅτι Φανερά Φανερά ἐξαπατῶσι τὸν ἑαυτὸν τες, με τοιάτῃς ματαίως ἢ ψευδεὶς συλλογισμῶν, ὅπῃ πλάττῃσιν ἐν τῇ διανοίᾳ τες. Ἐπειδὴ πόσα ἀγαθὰ ἡμπορεῖν νὰ ἀκολουθήσωσιν εἰς ἓνα ἄνθρωπον, πόσα δόξα, πόσα τιμὰ, ὅταν ἡθελον εἰσελθῇ εἰς τὴν θύραν αὐτὴν ὅπῃ μᾶς δείχνει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός; Τέτο βεβαιώνεται ἢ ἀπὸ πολλὰς ἄλλας θεοδοξάσας ἀγίας, ἐξαιρέτως δὲ ἢ ἀπὸ τὸν ἐορταζόμενον σήμερον μέγαν Ἰγνάτιον, τῆς Μιτυλήνης ὅλης τὸ καύχημα. Ἐξόχως δὲ τὸν

θησαυρὸν τῆς Μηθύμνης, ἢ βοηθὸν ἀπάντων χριστιανῶν. ὁ ὅποιος ὅτι μὲν ἦτον ἀπὸ μίαν παραμικρὰν πατρίδα, ἐκ τῶν χωρίων τῆς Μηθύμνης, ποῖος δὴν τὸ ἱεῖρεται ἀπὸ ἡμᾶς; ποῖος δὴν ἔχει ἐκ παραδόσεως, ὅτι ἐγνωθή ἀπὸ ἀφανείς ἢ πτωχῆς γονεὺς; Ὅμως μ' ὅλον τέτο ἃς ἰδῶμεν, ἀφ' ἣ ἐγνώριτε τὴν θύραν αὐτὴν τὰ Ἅγία Εὐαγγέλιον, ἀφ' ἣ εἰσῆλθε μέσα εἰς τὴν θύραν αὐτὴν, ἀφ' ἣ ἐτρέφῃ ἀπὸ τὴν τροφὴν ἐκείνην τὴν κεκρυμμένην μέσα εἰς ἐκείνην τὴν θύραν, ἃς ἰδῶμεν εἰς ποίαν δόξαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἢ μάλιστα εἰς τὴν πατρίδα τε τὸν ὕψωσεν; εἰς ποία μέτρα τιμῆς τὸν ἔφερον; ὅλη ἡ πατρίς τε τὸν ἐσέβετο ἀπὸ τὰς μεγάλας τε ἀρετὰς ἢ τὸν εὐλαβετο, μᾶλλον παρὰ βασιλέα. Τὰ μικρὰ παῖδια φωτιζόμενα ἀπὸ Θεοῦ, ὅλα ὁμοφώνως πατέρα τες τὸν ὠνόμαζον. οἱ νέοι τὸν εἶχον παράδειγμα εἰς τὴν ζωὴν τες. Οἱ γέροντες τὸν ἐσυμβουλευόντο εἰς κάθε ὑπόθεσιν. ἢ σχεδὸν κάθε ἡλικία, δὴν ἡκαστες μέσα εἰς αὐτὸ τὸ χωρίον τὴν πατρίδα τε νὰ λέγῃ ἄλλο, παρὰ ἓνα ἔχομεν πατέρα, ἓνα διδάσκαλον, ἓνα ἀξιον ἢ σοφιστικὸν συμβεβλητότα, τὸν ἀξιοθαύμαζον Ἰγνάτιον. Οὕτω λοιπὸν δοξαζόμενος ἐν τῇ πατρίδι τε ἐβιάσθη ἀπὸ τες γονεὺς τε, ἢ ἀπὸ τες συμπατριώτας τε ὅλης διὰ παρηγορίαν τες νὰ ὑπανδρευθῇ, μετὸ νὰ ἐφοβῆτο μήπως ἀναχωρήσῃ εἰς τὰς ἐρημίας, ἢ χάσῃ τὸν θησαυρὸν αὐτόν. Καὶ λοιπὸν διὰ νὰ ἀναπαύσῃ ἢ τες γονεὺς, νὰ ἡσυχάσῃ ἢ οἱ συμπατριῶται, ὄντας ἢ ὁ γάμος ἓνα τίμιον ἢ ἀγιον πρᾶγμα ἢ ἐν τῶν ἑπτὰ μυστηρίων, ἐκλίνε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐξέτατο τὸν ἱερὸν σέφανον. Καὶ τότε κατὰ ἀλήθειαν ἦτον νὰ θαυμάσῃ τινὰς διὰ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων. ὀνομιζόν διὰ τὸν Ἰγνάτιον ἐκείνην τὴν μικρὰν ἢ ταπεινὴν πατρίδα τες, πῶς νὰ ἦτον μία Κωνσταντινούπολις. πῶς νὰ ἦτον μία Ρώμη. πῶς νὰ ἦτον ἡ ἐνδοξοτέρα ἀπὸ ὅλας τὰς μεγαλειτέρας τῶν πόλεων. Πῶς νὰ εἶχον μέσα εἰς αὐτὴν τὴν πατρίδα τες ἓνα θησαυρὸν, ὅπῃ ἔδῃ ὁ πλεσιώτατος βασιλεὺς ἐκεῖνος Κροῖσος, μέσα εἰς τὸ πλεσιώτατόν τε βασίλειον δὴν τὸν ἀπέκτησεν. Ἐνόμιζον ὅτι εἰς ἄλλα μέρη νὰ ἀνεχώρει τὸ βασιλεὺς ὁ ἡλῖος, νὰ ἤρχετο ἡ

νύκτα, ἀλλ' ἐπάνω εἰς ὅλον τὸ νησί τῆς Μιτυλήνης, νὰ μὴν ἐβραδύαζε ποτε. Πάντοτε ὁ ἥλιος νὰ ἐφώτιζε. Πάντοτε νὰ ἐσέκετο εἰς τὸ μεσαίτατον τῆς θρανῆς. Διὰ τῆτο ἢ ὅταν ὁ Ἅγιος Θεὸς εὐδόκησε νὰ ἀναβιβασθῇ ὁ Ἰγνάτιος εἰς τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα, διὰ τὴν ὑπερβολικὴν τε καθαρότητα, ὅταν τὸν ἐκλεξε διὰ λειτουργόν τε νὰ τελειώῃ ἐκείνην τὴν μουσικὴν ἢ ζῶσαν θυσίαν εἰς ἐξιλασμόν ἀπάντων τῶν χριστιανῶν τῶν ἀμαρτιῶν, ὅταν λέγω, ὁ Ἀρχιερεὺς τῆ τότε καιρῶ τὸν ἐχειροτόνησε Πρεσβύτερον, ἢ μετὰ μικρὸν τὸν ἐτίμησεν ὡς γυνεχὴ ἢ πεπαιδευμένον μὲ τὸ ὀφίχιον τῆ Σακκελῆς, ἐπεδὴ δὲν ἔπαυε καθημερινῶς ἀπὸ τῆ νὰ διδάσκη τὸν λόγον τῆ Εὐαγγελίης, ἄλλος τὸν ὠνόμαζε Χρυσόσομον διὰ τὸ ἡθικὸν ὅπῃ ἔχον οἱ ἱεροὶ τε λόγοι. ἄλλος Βασίλειον διὰ τὸ πανηγυρικόν, ἢ ἄλλος πάλιν διότι ἐθεολογῆσε, θεολόγον Γρηγόριον. Ἐξαίρετως δέ, οἱ πόνητες πλετιστὴν, οἱ λυπημένοι παρηγορητὴν, οἱ ἐν φυλακαῖς ῥύσιν. Καὶ σχεδὸν κάθεῖνας κατὰ τὴν εὐεργεσίαν ὅπῃ ἐλάμβανε, τοιούτων ἢ τὸ ὄνομα εἰς αὐτὸν οἰκείως ἀπέδιδεν. Ὅμως χριστιανὲ ἰδὲ καρδίαν προατάτην ὡσάν ἐκείνην τοῦ Δαβὶδ· ἰδὲ ἀνδριάντα ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῶν ἀνθρωπίνων ἐπαίνων ἀδιάσειστον· ἰδὲ καθαρότητα διανοίας· δὲν ἐπῆρθη ποτὲ ὁ αἰόδιμος διὰ τῆς τόσας ἐπαίνας τῶν ἀνθρώπων. δὲν ἐφαντάσθη ποτὲ πῶς ἐτελείωσε καμμίαν ἀρετὴν εἰς ὅσα καλὰ ἔκαμον. Ἀλλὰ μάλιστα ἢ διὰ τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα ἢ εὐτελῆ ῥῆχα ὅπῃ ἐφόρει κατηγορῶντας τῆ λόγου τε, ἐταπείνωνε τὸν ἑαυτὸν τε. Καὶ πάλιν ἐνθυμῆμενος τὸν σοφὸν Σολομῶντα ὅπῃ λέγει, Κύριος ὑπερφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Τόσον ἴσα μὲ ὅλος ἐσυναναστέφετο ἢ ὠμίλει, ὅπῃ ἢ παιδίον μικρὸν ἂν εὗρισκε ἢ ἀπαντῶσε κατ' ὁδόν, ἢ ἔλεγε τὸ χαρετήση μὲ χαράν. ἢ ὁμιλία του πρᾶξι ἢ ταπεινή. τὸ πρόσωπόν τε πάντοτε χαρῶν. καὶ ποτε γελῶντας ἐφάνερνε μίαν ξεχωριστὴν ἀγιότητα εἰς τὸ πρόσωπόν τε. Εἰς ὅλος ἦτον πρᾶος κατὰ πολλὰ. καμμίαν φορὰν κατὰ τινος δὲν ὤργισθη. Ὅλος τῆς ἀνθρώπου μικρὸς ἢ μεγάλος φίλος τῆς εἶχε. Καὶ ὅλοι πάλιν διὰ αὐτὸν ἐθυσιάζοντο. Σώφρων ἢ ἐγκρα-

τῆς, ἢ ἀνδρείος εἰς τὰς ψυχικάς δυνάμεις. Ὡς ἀπὸ τῆς ἀκραν σωφροσύνης ὅπῃ ἔχον εἰς ὅλα τὰ κοσμικὰ ἢ σωματικὰ πάθη ἠξιώθη μέσα εἰς τὴν πατρίδα τε, ἢ ἐπάνω εἰς ὅλον τὸ νησί τῆς Μιτυλήνης νὰ ἐπονομασθῇ σῶφρων ἢ ἐγκρατὴς. Πάντοτε ὀλιγαρκὴς ἢ εὐχαριστιμὸς εἰς τὸ ὀλίγον. ἢ τὸ φαγητόν τε ἦτον μὲ ἰδρωτὰς ἢ κόπας πολλὰς. Ἡ προτευχὴ τε ἀδιάλειπτος καὶ κλαυθμηρὰ, τὰ δάκρυά τε ἔβρεχον τὸν τόπον ὅπῃ ἐσέκετο. Αἱ ἀγρυπνίαι τε ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἢ ὅλος εἰς τὴν μελέτην ἢ ἀνάγνωσιν τῶν θείων γραφῶν κατεγίνετο. Καὶ κοντὰ εἰς ὅλα αὐτὰ, ἔχον ἀγάπην διάπυρον νὰ κτίζῃ ξυνοδοχεῖα. νὰ κτίζῃ ναὸς. νὰ κτίζῃ ἱερὰ μοναστήρια, τόσον γυναικεία, ὅσον ἢ ἀνδρῶν. Γνωρίζοντας ὡς ἑράνιος ὅτι μὲ αὐτὰ ἢ μετὰ θάνατον ἠθέλει ὠφελεῖ τῆς ἀνθρώπου. Ὅτι αὐτὰ ἢ ἐδῶ ἀρέζουσι τῷ Θεῷ ἢ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν πάλιν, μὲ ἀφοβίαν μεγάλην τὸν ταλαύπυρον ἀνθρώπου τὸν συνοδεύουσιν ἐν παρήσίᾳ πολλῇ. Ὅμως χριστιανὲ ἰδὲ καὶ τὴν θείαν πρόνοιαν. ἰδὲ ἢ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Κυρίου μας· ἰδὲ πῶς εὐθύς ὅπῃ γνωρίζει τινὰς ἐκείνην τὴν θύραν, ἢ θελήσει νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν, ἰδὲ πῶς εὗρισκε ἑτοιμὸν τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Ὡντας ὁ Ἅγιος ὑπανδρευμένος ἢ ἔχοντας παιδία, ἐλυπέτο πολλὰ. ὡσάν ὅπῃ ἦτον δειλωμένος, ἢ δὲν ἠμπόρει καθὼς ἠγάπα νὰ δελεύσῃ τῷ Θεῷ. Τί δὲ ὠκονόμουν ὁ τῶν ὅλων Κύριος; ὁ τῇ χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ διακατέχων τὰ σύμπαντα; Ὁ ζωὴς ἢ θανάτου δεσπότης; ἀνέπαυσεν ἐκ τῶν κοσμικῶν τάτων θλίψεων ἢ ταραχῶν τὴν ἡγαπῆμένην σύζυγον τῆς Ἁγίας. Τὴν ἐπῆρσε εἰς τὰς αἰωνίους αὐτῆς σκηνάς τὴν μετῴκισεν εἰς τὴν ἀληθινὴν θρανίον μας πατρίδα. τὴν ἔφερεν εἰς ἐκείνην τὴν ζωὴν, ὅπῃ ἡμέραν ἢ νύκτα ἢ τρισμακάριος μετὰ τῆς παμφιλτάτης τῆς ἀνδρὸς τὴν ἐφαντάζετο. ἢ μετ' αὐτὴν δέχεται ἢ τὰς ψυχὰς τῶν πλέον μικροτέρων τε παιδίων, ὡς θυμίαμα εὐσμῶν. Ἀφῆκε τὸν Ἅγιον παντελεύθερον, μὲ ἓνα τε μόνον ἦν τὸν πλέον μεγαλῆτερον. Τὸν δίδει καιρὸν ὅπῃ νὰ βάλῃ εἰς ἔργον τὸν σκοπὸν τε. νὰ γίνῃ πνευματικὸς πατήρ ἢ ποιμὴν, νὰ κτίσῃ πνευματικὴν μάνδραν, νὰ συ-

νάξῃ εἰς αὐτὴν λογικὰ πρόβατα. νὰ Φανερωθῇ πνευματικῶς εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, ὅτι εἶναι κανὼν πίστεως. εἰκὼν πραότητος. ἐγκρατείας διδάσκαλος. Καὶ σχεδὸν, ὅτι εἶναι ἕνα Θησαυροφυλακεῖον ἀγλαόμορφον παντὸς εἶδους ἀρετῆς. Ἀλλὰ τί ἔστι ὁ Ἄγιος; δὸν ἐφάνη τόσον σκληρὸς ἢ ἄπονος διὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου τε ἢ τῶν ἡγαπημένων τε τέκνων. Ἀλλ' ἔδὲ πάλιν ἐσάθη ἐναντίος εἰς τὸ Θεὸν τὴν προσοχὴν ἢ ἀπόφασιν. Ἀμὴν δὲ ἐκείνους μὲν λυπηθεῖς ὡς ἄνθρωπος, ἢ κλαύσας μετρίως, τὸς ἐνταφίασε καθὼς ἔπρεπε. Τὸν δὲ Θεὸν καθ' ἐκαστὴν ἐκτενέστερον δοξάζων ἢ εὐχαριστῶν, τὴν Φωνὴν ἐκείνην ὁ γοναῖος τὸ μακαρίν Ἰωβ ἔλεγε. Κύριος ἔδωκε Κύριος ἀφείλετο. Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν ἔτω ἢ ἐγένετο. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίε εὐλογημένων ἀπὸ τῆ νῦν ἢ ἕως τῆ αἰῶνος. Ἀλλὰ τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἐπεὶ δὲ ἐκατάλαβεν ὁ Ἄγιος ὅτι οἰκονομία Θεϊκὴ τὸ πρᾶγμα ἦτον, πωλεῖ ὅλην τε τὴν περισίαν, ἀναχωρεῖ ἐκ μέσης τῆς πατρίδος τε. Πέρνει μεθ' ἑαυτῆς ἢ τὸν ὑπόλοιπον ἢ ἀγαπητόν τε υἱὸν Μεθόδιον. Ἔρχεται μακρὰν τῆς πατρίδος τε, εἰς ἕνα ὄρος ὑψηλὸν, ὅπερ ἢ εἰκόνα τῆς Παναγίας (καθὼς ἄρεται). παραδόξως εὗρε θαυματουργόν. ὀδηγέμενος εἰς τὴν ταύτης εὗρεσιν ἀπὸ ἕνα ἀρρέhton Φῶς. Ὅπῃ μακρόθεν κατὰ νύκτα ἐβλεπον ἐξαισίως, ὅτι ἐφώτιζε ἢ ἔλαμπον ἐμπροσθεν τῆς εἰκόνης κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπερ ὅταν ἡ χάρις τῆς εὐδόκησεν, ἐφανερώθη εἰς τὸν ἅγιον, ἕσα πρότερον ἀφάνερωτός. Εἰς αὐτὸ λοιπὸν τὸ ὄρος ἐλθὼν ὁ Ἄγιος, δὸν χάνει καιρὸν. Φέρει παρευθὺς κτίσας. οἰκοδομεῖ μὲ ἐδικὰ τε ἔξοδα ἕνα μονήριον εἰς τιμὴν ἢ μνήμην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐνδύεται αὐτὸς τὸ μοναχικὸν ἔνδυμα. Κάμνει δοκίμον τὸν υἱὸν τε Μεθόδιον. γίνεται πνευματικὸς πατὴρ ἢ αὐτῶν τε κατὰ σάρκα πατὴρ τε Μαννὴλ Ἀγαλλιανῆ, τὸν ὁποῖον ὠνόμασε Μακάριον διὰ τὴν Ἀγγελικὴν σχήματος, συνάζει ἢ ἄλλους τινὰς ἀδελφούς, ἢ περὶ βίον θεάρετον. Ἀλλὰ ὡς ἰδῶμεν ἢ πόσον δύναμιν ἔχει τὸ καλὸν παράδειγμα; πόσον τραβᾷ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν μετάνοιαν; πόσον παρακίνησιν δίδει εἰς τὴν ἀρετὴν; ἢ ἰδὲ εὐθὺς ὅπῃ ἔμαθον τὰ περίξ χωρία,

πῶς ὁ Ἰγνατίος κατοικεῖ εἰς τὸ ὄρος. πῶς ἔκτισε Μοναστήριον. Πῶς διδάσκει τὸν λόγον τῆς μετάνοιας, καθὼς ποτε ὁ τίμιος Πρόδρομος εἰς τὴν ἔρημον παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν. Ἐτρεχον. (ὡ χαρὰ μεγάλη.) ἔτρεχον λέγω πρὸς αὐτὸν, ὡς ἂν ἔλαφος, διψασμένοι διὰ νὰ πίνῃ ἀπὸ τὴν πηγὴν τῆς γλυκυτάτης διδασκαλίας τῶν λόγων τε. ἢ καταφεύγοντες οἱ πλείοι τὴν ταραχὴν τῆς κοσμοῦ, ἀνεπαύοντο εἰς τὴν ἀγίαν τε μονήν, καθὼς τὰ καίκια εἰς τὸν καιρὸν τῆ χειμῶνος μέσα εἰς τὸν εὐρυχωρότατον λιμένα. Τόσον ἄνδρες, ὅσον ἢ γυναῖκες. ἢ ὅχι μόνον ἀπὸ τὸ νησίον ἐπάνω τῆς Μιτυλήνης, ἀλλ' ἢ ἀπὸ ἄλλα μέρη πολλὰ. Λοιπὸν ἐπεὶ δὲ ἐζητήθη ἀπὸ ἐκείνους τότε πολλοὶ νὰ μονάσων, ἢ μάλιστα ἀπὸ τὸ μέρος τῶν γυναικῶν, τί ἔπρεπε ὁ ἅγιος νὰ κάμῃ; τί ἔπρεπε ἢ μεγάλη τε γνώσις νὰ κατορθώσῃ; βέβαια ἐκεῖνο ὅπῃ εἰς τὸ ἐξῆς ἐτελείωσεν. Ἀφίνει ἐκείνην τὴν ἀγίαν μονήν. τὴν κάμνει γυναικεῖον μοναστήριον. ἢ ἐπεὶ δὲ ἦτον τριγύρω ἐκεῖ μυρσινιαῖς πολλαῖς, τὸ δίδει ἢ ὄνομα ἐξ ἐκείνου, ἢ γυνὴ διορίζει νὰ ὀνομάζεται μοναστήριον τῆς Παναγίας τῆς Μυρσινιωτίσσης. Ἔρχεται παρὰ νῦν σχεδὸν ἕως μιστὴν ὥραν, ἢ κτίζει ἄλλο ἀνδρῶν μοναστήριον, εἰς τιμὴν ἢ μνήμην τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν. Δίδει εἰς αὐτὸ ἢ ὄνομα λειμῶνα, δηλαδὴ τὸ ὠνόμασε λειμῶνα, μὲ τὸ νὰ ἔτυχε ἢ ἦτον ὁ τόπος σολισμένος ἀπὸ φυτὰ πολλὰ. Τὸ κατασκευάζει αὐτὸ πλέον μεγαλῆτερον. οἰκοδομεῖ ἔνδον πολλὰ κελλία. ἀνοίγει ἔξωθεν ἢ ἀμπέλια. ἀγοράζει ζῶα νὰ δαλεύον τὴν γῆν διὰ νὰ ἔχον ἢ οἱ μονασταὶ τὰ ἀναγκαῖα, ἢ οἱ διαβάται ἢ οἱ ἔξνοι νὰ τρέφωνται. Συνάζει ἐντὸς ὀλίγου πλήθος μοναστῶν ἀναρέτων ἢ ἄλλων, πολὺ. Καὶ ἐν τῷ μεταξύ τῶν ἐπεὶ δὲ φθόνῳ τῶ μισοκαλῶν, ἐνοχλεῖται ὑπὸ τῶν τότε ἀρχόντων διὰ τὰ περίξ τῶν Μοναστηρίων, γράφει διαθήκην φοβεράν φοβέμενος τὸ ἄωρον τῶ θανάτῳ ὡς ἄνθρωπος. ἀποκατασταίνει ἐν αὐτῇ μὲ φρικτὰ ἐπιτίμια, εἰς μὲν τὸ ἀνδρῶν Μοναστήριον τὸς πλέον ἐναρέτους εἰς τὰ διακονήματα. εἰς δὲ τὸ γυναικεῖον τὰς πλέον ἐναρέτους μονάζοντας. Καὶ κατὰ καιροὺς αὐτῶν οἱ δοκιμώτεροι εἰς αὐτὰ μὲ ἐκλογὴν νὰ εἰσάγωνται. Διορίζει κοντὰ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἀπὸ

τὸ ἀνδρῶν Μονασήριον διὰ γερόντων εὐλαβῶν ἢ δοκίμων νὰ ἔχη
 ἢ τὸ γυναικείον τὴν χάθε ἐπίσκεψιν, μὲ παρατήρησιν ὁμῶς ἀκρι-
 βῆ, ὅπως ἐκτὸς τῆς Ἠγερμένης νὰ μὴ φαίνεται εἰς ἄνδρα ἄλλῃ κα-
 λογραφία, ἢ ἀνέχῃ ἢ ὅλας τὰς ἀρετάς. Ἀπὸ τὸ ἀνδρῶν τέλος νὰ
 λαμβάνῃ ὅλα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα ἢ τὸ γυναικείον. Εἴτα ἀφ'
 ἑταῦτα πάντα καλῶς τε ἢ νηνεχῶς, καθάπερ Θεῷ Φίλον, δια-
 τίθεται, (ὡς ἐστὶν ἰδεῖν τὸν βεβλόμενον ἐν τῇ τῷ ἁγίῳ διαθήκῃ.)
 ἀναχωρεῖ διὰ θαλάσσης. Φθάνει εἰς βασιλεύσαν, μὲ σκοπὸν Θε-
 ον. ὅπως νὰ εὐγάλῃ βασιλικὰς ὁρίσας ἢ πατριαρχικὰ σιγῆσι δὴ
 γεράμματα πρὸς διαφώδουσιν ἢ σύσαςιν, ὧν τε αὐτὸς ὡς ἰδίων
 κτημάτων ἐκ πατρικῆς περιουσίας εἰς τὰ ἱερὰ αὐτῶν μονασήρια ἀ-
 φιέρωσεν, ὧν τε ἢ διὰ ἰδίων κτημάτων ἢ δι' ἐλεημοσυνῶν τῶν χρι-
 στιανῶν παρ' ἄλλων ἠγόρασεν. Ἀλλ' ἐνταῦθα θαύματος ἀδελφότητος
 οἰκονομικὰς τρόπους τῆς ἀνεξιχνίασος σοφίας τῷ Θεῷ. Ἀφ' ἧς ὁ ἁ-
 γιος ἐν τῇ βασιλεύσει τῶν πόλεων ἐτελείωσε μὲ εὐκολίαν ὅλας τε
 τὰς σκοπὰς, ἢ ἐπὶ νῆθι παρὰ πάντων ἱερωμένων τε ἢ λαϊκῶν διὰ
 τὴν συνετήν τε φρόνησιν, ἢ μάλιστα διὰ τὴν κατὰ Θεὸν πολιτείαν
 τε, ἢ ἐπαινετήν τε διαγωγὴν. Τότε δὴ τότε τελευτᾷ ἢ ὁ τῷ τότε
 κατὰ τῆς Ἐπαρχίας Μηθύμνης Ἀρχιερεὺς. Ζητεῖται παρὰ τῆς
 ἀγιωτάτης τῆς Χρυσῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ὑπὸ τῶν Ἐπαρχιωτῶν
 αὐτ' ἐκείνῃ ἐπιπόνως ὁ Ἰγνατίος. Κρίνεται εὐλόγον τῇ ἐκλογῇ ἢ
 ψήφῳ τῆς ἀγίας ἢ ἱερᾶς Συνόδου νὰ ἀναβιβασθῇ εἰς τὸ τῆς Ἀρ-
 χιερωσύνης ἀξίωμα. τὸ μανθάνει ὁ Ἰγνατίος. μεταχειρίζεται τρέ-
 πος νὰ τὸ ἀποφύγῃ, νὰ μὴν τὸ δεχθῇ. μὰ δὲν ἤμπορεῖ. Ἐπειδὴ
 ἄνωθεν εἰς τὴν προσεκαλεῖτο. Ὄθεν ἀφ' ἧς ἐγνώρισεν, ὅτι ἀδύ-
 νατον ἦτον νὰ τὸ ἀποφύγῃ, ὅτι οἰκονομία Θεοῦ τὸ πρᾶγμα ἦτον.
 ὅτι συμφέρον ἢ ἐδικόν τε, ἢ τῇ ποιμνίᾳ ὅπως ἐμελλε νὰ ἐμπιστευθῇ,
 κλίνει ἢ μὴ βεβλόμενος τὸν αὐχένα εἰς τὴν ἐξ ὕψους θείαν βελὴν
 ἢ ἀπόφασιν. δέχεται ὡς Θεὸς δῶρον τὴν ψήφον. χειροτονεῖται
 Ἀρχιερεὺς Μηθύμνης. Κάμνει παραχρῆμα σκουροπύγῃ ἢ τὰ ἱε-
 ρὰ τε μονασήρια. ἢ μὲ ταπεινώσιν ἄκραν ἐπιστρέφει γνήσιος καὶ
 κανονικὸς Ἀρχιερεὺς εἰς τὴν ἐπαρχίαν τε. Μὰ ἐδῶ ποῖα γλῶσσα

δύναται κατ' ἄξιαν νὰ διηγηθῇ τὴν ὑπερβολικὴν ἐκείνῃ χαρὰν
 τὸσον τῶν πνευματικῶν αὐτῶν τέκνων ὅπως εὐρίσκοντο εἰς τὰ ἱερὰ τε
 μονασήρια, ὅσον ἢ τῶν ἐπαρχιωτῶν ὅπως ἔχον τὴν ἐπιθυμίαν
 διὰ νὰ τὸν ἀπολαύσῃ Ἀρχιερεὺς τῆς; Καὶ ἰδὲ ὅλοι κοινῶς εὐθὺς
 ὅπως ἤκασαν τὸν ἐρχομὸν τῷ Ἰγνατίῳ ἔδραμον μετὰ προθυμίας ἕ-
 ως ἢ αὐτὰ τὰ μικρὰ παιδία εἰς προὑπάντησίν τε. Καὶ ἄλλοι μὲν
 ἐπιανον ἢ ἐκράτην τὰς ἀγίας τε χεῖρας, ἢ συνεχῶς τὰς ἡσπά-
 ζοντο, ἢ ἐκλαίον ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν. Ἄλλοι δὲ ἐχύ-
 νοντο ἢ ἡρπαζον τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων τε, ἢ καταφιλοῦντες
 αὐτὰ ἔπερναν τὴν εὐχὴν ἢ εὐλογίαν τε. Ἄλλοι δὲ πάλιν, ἀπὸ τὸ
 πολὺ πλήθος τῶν λαῶν, μὲ τὸ νὰ ἐμποδίζοντο νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸν
 Ἅγιον παρευθὺς, ἐκλαίον μακρόθεν φωνάζοντες, πάτερ Ἅγιε εὐ-
 λόγησον ἢ ἡμᾶς τὰς ἁμαρτωλὰς δούλας ἢ πνευματικὰ σε τέκνα.
 Ἀλλὰ τέλος πάντων, ἀφ' ἧς ἅπαντες ἡσπᾶσαντο μετ' εὐλαβεί-
 αν τὴν δεξιάν τῷ ἁγίῳ, ἢ ὁ Ἅγιος τῆς εὐχῆς ἢ τῆς εὐλόγησεν.
 ὁ μὲν ἐπῆγεν εἰς τὴν Μητρόπολίν τε, μετὰ τῆς συνοδίας τε, οἱ δὲ
 εἰς τὰ ἴδια. Μὴ θελήσαντος τῷ ἁγίῳ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ μήτε οἱ
 προεσῶτες τῶν χωρίων, ἵνα μὴ δοξασθῇ ὑπὸ πλήθους ἀνθρώπων
 προπεμπόμενος. Ἀλλὰ τίς δύναται ἢ ἀφ' ἧς ἦλθεν ὁ Ἅγιος εἰς
 τὴν Ἐπαρχίαν τε Ἀρχιερεὺς, νὰ ἐπαριθμήσῃ τὰς ἀρετάς αὐτῶν
 πράξεις ἢ κατορθώματα; Τίς νὰ διηγηθῇ τὴν πολλὴν ἐκείνῃ εὐ-
 λάθειαν ὅπως ἔχον ὁ μακάριος, ὅταν ἐνδεδυσμένος τὴν Ἀρχιερατι-
 κὴν εὐλήν, ἐτέλει, ὥσπερ τις ἄλλος Ἀσὼν, τὴν μουσικὴν ζῶσαν
 ἢ ἀναίμακτον θυσίαν, ἐν τῷ ναῷ τῷ Θεῷ; τὰ θερμὰ ἐκείνα δά-
 κρυα ὅπως ποταμὸν ἔτρεχον ἀκαταπαύτως ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς;
 τὰς Θεοπνεύστους ἐκείνας διδασκαλίας τῶν γλυκυτάτων λόγων τε;
 τὰς ἀσκητικὰς ἀγῶνας ὅπως ἢ ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς καθέδρας με-
 τήρχετο; Τὴν φιλόσογον πατρικὴν ἀγάπην, ὅπως ἔχον εἰς ὅλον
 τὸ ποίμνιόν τε; τὴν προνοητικὴν ἢ θερμότητην φροντίδα ἢ ἐπι-
 μέλειαν ὅπως ἔδειχνεν εἰς ὅλην τὴν Ἐπαρχίαν τε; ἀφῆνω νὰ λέγω
 τὸ εὐθὺς ὅπως ἔχον εἰς τὰς κρίσεις, τὸ ἐπιτιμητικὸν εἰς τὰς ἁμαρ-
 τάνοντας. τὸ μακρόθυμον εἰς τὰς σκληρὰς ἢ δριγύλας. τὸ συμπα-

Θεὸς ἢ ἀνεξίκακον εἰς τὰς μετανοήσας. Ἀλλὰ τί ἀναβήλω τὸν καιρὸν, ἢ δὲν ἐρχομαι νὰ διηγηθῶ τῷ Ἁγίῳ τὸ κυριώτερον; ὅτι δηλαδὴ ἔτω τέλει εὐρίσκοντο εἰς αὐτὸν τὸν Ἅγιον ὅλας αἱ ἀρεταί, ὅπῃ μάλιστα ἄλλος ἄνθρωπος ἤθελε δυνηθῇ νὰ τελειώσῃ, ἀπὸ ἐκείνας μόνον μίαν. Καὶ διὰ τῆτο ὃν μὲν τῇ Ἐπαρχίᾳ τε ἦτον ἡ κατοικία ἢ ἡ βρῦσις τῶν ἀρετῶν, ἐξ ἧς ἔπινον ἀχορτάσως τὰ λογικά τε πρόβατα. Οἱ δὲ ἔξνοι οἱ περὶ τὸν καιρὸν ἐκείθιν, εὐχαρισῶντο νὰ ἀξιοθῶν ἐν μέρος τῆς χάριτός τε, νὰ τὸν ἰδῶν ἢ νὰ λάβῃ τὴν ἀγίαν τε εὐχὴν. Πλὴν ὁ Ἅγιος ἔχωντας σερεὸν φρόνημα ταπεινώσεως, εἰς καὶ νῦν ἀπὸ αὐτὰ δὲν ὑψηλοφρόνησεν. Ἐδὲ ἐπλανέθη νὰ παρὰσάλευσιν τὸν ἀδιάσπαστον πύργον τῆς ταπεινοφροσύνης τε, νὰ σοχασθῇ ὅτι ἐκατόρθωσε ποτὲ καμμίαν ἀρετὴν, ἀμὴ ὅλας τὰς τιμὰς ἢ δόξας τῷ κόσμῳ ὡς σκύβαλα τὰ ἐνόμιζε. Καὶ ἐπειδὴ εἶχε μεγαλῆτερον τὸ νὰ μακαρίζεται ἐν τοῖς μακαρίοις τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ, ἀπὸ τὸν Χριστὸν, παρὰ ἀπὸ ἀνθρώπου ἐν κόσμῳ νὰ ἐπαινῆται, ἢ διὰ τῆτο κατεφλέγετο καθ' ἐκάστην ἀπὸ ἔρωτα τῆς ἡσυχίας, ποιμαίνει θεοφιλῶς ἢ θεαρέσως τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον χρόνης ἱκανῆς. Ἐῖτα ἐπειδὴ ἔφθασεν εἰς γῆρας βαθύ, καταλαμβάνει αὐτὸς τὰς ἱεράς τε μονὰς, ἢ εὐρίσκει πάλιν τὴν πεποθημῶν τε ἢ φίλιν ἡσυχίαν, εἰς τὰ ἱερὰ τε αὐτὰ οἰκοδομήματα, εὐφραίνεται εὐφροσύνην πνευματικὴν βλέπωντας ὡς καλὸς ποιμονάρχης κύκλω τε τὰ πνευματικὰ τε τέκνα νὰ ἔχῃσι κλάδους ἀγαθοεργίας, ἢ ὡς σελέχη νὰ αὐξάνωσι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀπὸ ἀρετῆς εἰς ἀρετὴν. Μετέρχεται πλέον σκληροτέρως ἀγῶνας τῆς μοναδικῆς πολιτείας. ἀξιοῦται διὰ τὴν ἰσάγγελόν τε διαγωγὴν προγνωσικῆς χάρισματος. Προλέγει πολλὰ σκάνδαλα, ὅπῃ ἐμελλόν νὰ ἀκολυθῇσιν εἰς τὰ ἱερὰ τε μοναζήρια μετὰ τὸν θάνατόν τε. (ἅπαντα ἢ ἡκολούθησαν.) Προσίσταται ἢ ἄλλας ἐντολάς ἐν τῇ διαθήκῃ τε, μεσφοδρότερα ἐπιτίμια εἰς τὸ τηρεῖσθαι ἀπαρσάλευτα ὅσα κανονικῶς ἐν αὐτῇ διατίθεται. Θεραπεύει κατὰ καιρὸς διὰ προσευχῆς τε ἀρετῶν, ἐλαύνει δαίμονας. Καὶ ἐπειδὴ τέλος ἔγνω, ὅτι ὡς ἄνθρωπος ἐφθασε καιρὸς, ὅπῃ νὰ δοκιμασθῇ τὸ κοινὸν πο-

τήριον τῷ θανάτῳ, κάμνει μίαν πνευματικὴν ἐκτεταμένην νουθεσίαν πρὸς ἅπαντας. Ἀφίνει ἐντολήν, ὅτι τὸ ἅγιόν τε λείψανον νὰ τὸ ἐνταφιάσῃ εἰς τὸ γυναικεῖον μοναζήριον. νὰ μὴν τὸν κάμει ἀνακαμμένην τὸ καθόλου. (ἴσως διὰ νὰ μὴ δοξασθῇ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἴσως διὰ νὰ μὴ φανῇ ἅγιος εἰς τὰς ἀνθρώπους. ἴσως διὰ νὰ μὴ γνωρίσῃ οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶναι ἡγιασμένος παρὰ Θεῷ.) Ἐῖτα προσεύχεται. κλίνει μικρὸν τὴν κεφαλὴν, ἢ παρατίθεται τῇ ἀγίᾳ ἢ καθαρωτάτῃ τε ψυχῇ εἰς χεῖρας Θεῷ. Καταλείπει θρήνον πολὺν, ἢ μόνον τοῖς πνευματικαῖς αὐτῷ τέχνῳις ὅπῃ εἰς τὰς ἀγίας τε μονὰς εὐρίσκοντο, ἀμὴ ἀπλῶς πᾶσιν ἱερεῦσι ἢ λαϊκοῖς τῆς Ἐπαρχίας Μηθύμνης, ἧς ἢ πνευματικὸς πατὴρ ἢ ποιμὴν ἐχρημάτισεν. Ἀλλ' ἐδὼ σοχάσῃ πῶς ἢ μετὰ θάνατον ὁ Θεὸς δοξάζει τὸν αὐτὸν θεράποντα. Ἀφ' ἑ τὰ πνευματικὰ του τέκνα ἐνταφίασαν τὸν Ἅγιον μετὰ ὑμνωδίας ἢ παρρησίας πολλῆς, ἢ ἀπέρασαν ἱκανοὶ χρόνοι, ἐμπνέει εἰς τὴν καρδίαν τῷ τότε ἀγιωτάτῃ Πάππᾳ ἢ Πατριάρχῃ τῆς Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρο, ὅπῃ προεγίνωσκε τὰς ἀρετὰς τῷ Ἁγίῳ, διὰ νὰ σηκωθῇ ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπῃ διέτριβε διὰ ἀναγκῆς ὑπηρεσίας τε, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τε εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν. Ἐμβαίνει τοίνυν ὁ πνευματοφόρος ἕτος Πατριάρχης εἰς καράβιν. Πλέει διὰ θαλάσσης. Ἀράζει κατὰ τύχην εἰς τὴν Μιτυλήνην. ἢ ἀνθυμῆς ὅτι ἔχει φίλον τὸν Ἰγνάτιον ἢ πνευματικὸν αὐτῷ πατέρα, εὐχαίνει ἔξω, ἐρχεται εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τῷ Ἁγίῳ νὰ τὸν ἀνταμῶσῃ, νὰ συνευφρανθῇ ψυχικῶς ἢ σωματικῶς, ἢ εὐρίσκει αὐτὸν ἀποθαμμένον. Μᾶλλον δὲ ζῶντα παρὰ Θεῷ. Λυπεῖται διὰ τὸν χωρισμὸν τε μεγάλως. Κλαίει ἀπαρηγόρητα. Ὅτι δὲν ἔτυχεν αὐτὸν ζῶντα, νὰ πληρώσῃ τὸν πόθον τε. Μανθάνει τὴν ἐντολήν ὅπῃ ἀφίσε νὰ μὴ τολμήσῃ τινὰς νὰ ἀνοίξῃ τὸν ἅγιόν τε τάφον, νὰ μὴ τὸν κάμει ἀνακοδημὴν. Ζητεῖ ἀπὸ εὐλάβειαν νὰ φυλάξῃ τὸν ὅρον τε ἀπαρσάλευτον. Μὰ ὅπῃ, σοχάζεται ἢ ὅτι εἶναι βέβαια Ἅγιος ἢ ἔχει χρεῖαν νὰ μεθέξῃ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τε λείψανου; Ἐρχεται εἰς τὸ ἕτερον μοναζήριον. Ἀσπάζεται μετ' εὐλαβείας τὴν ἱερὰν τοῦ

Ἄγις λάρνακα, ἢ ἐπεὶ ἐπλήσθη εὐωδίας ἀρέτης πνευματικῆς, θαρρεῖ ἐξ ἐπιπνοίας θείας νὰ παραβῇ τὸν ὄρον. Κάμνει προσευχὴν ἐν θερμῷ ὁλονύκτιον μὲ ὅλον τὸ ἱερατεῖον. Σηκώνει τὸν ἐπικείμενον λίθον, ἢ εὕρισκει. (ὦ τῶν θαυμασίων σε Χριστέ Βασιλεῦ.) μυροβλυτῶντα τὸν ἅγιον, ἢ ἡγιασμένον. Χαίρει ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης εἰς τὴν εὐρεσιν τῶν τοιούτων θησαυρῶν. Σχιζῶσι τὰ πνευματικὰ τὰ ἅγια τέκνα εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν πνευματικῶν αὐτῶν πατέρων. Ἀσπάζονται ἅπαντες μετ' εὐλαβείας ἢ ἀχορέως καταφιλεῖ τὸ τίμιον λείψανον. Λαμβάνει ἐξ αὐτῶν μέρη ὁ Πατριάρχης εἰς ἀντίληψιν ἢ βοήθειαν ἑαυτοῦ ἢ τῆς Ἐπαρχίας τε, χαρίζομενος αὐτ' ἐκείνων εἰς τὰ ἱερὰ τὰ ἅγια μοναστήρια ἄλλης θησαυρῶν πολυτίμων. Μέρους ἐκ τῆς ἁγίας ζώνης τῆς πανάγνης μητρὸς τῆς σωτῆρος ἡμῶν Χριστῆ. ἢ μέρος τιμὴν ξύλου ἐν εἴδει σαυρῶν μετὰ θήκης ἐντέχνως κατεργασμένης, κειμήλια ἐξιζώντα ὡς ἀληθῶς τῇ θεωρίᾳ τὸν ἄνθρωπον. Λαμβάνουσι τὰ πνευματικὰ τέκνα τοῦ ἁγίου τὴν ἱερὰν αὐτῶν χάραν, ἢ τὰ λοιπὰ μέρη τῶν ἱερῶν τε λειψάνων. Καλύπτουσι τὸν τάφον. Ἐπιτελοῦσι τὴν θείαν ἢ ἱερὰν λειτουργίαν. Γίνονται παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς. Εὐφραίνονται πνευματικῶς ἅπαντες. ἢ τέλος παννυχίῳ σάσει Θεὸν δοξολογεῖν τὸν δοξάζοντα παραδόξως τὴν αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας. Τοιοῦτος λοιπὸν ὑπῆρξε ἢ ἐγένετο ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Ἰγνάτιος εἰς τὰς ἐσχάτας τέρας αἰῶνας. τοιαῦτα ἀγαθὰ εὖρον ἀνοίγωντας ἢ ἐμβαίνωντας μέσα εἰς τὴν θύραν ὅπως δείχνει ὁ Κύριος ἡμῶν. λέγων, ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα, κτ. Ἐπίγειος ἄγγελος, ἢ βράνιος ἄνθρωπος διὰ τὴν καθαρότητα τῆς ψυχῆς ἢ τῆς σῶματος. Μάρτυς τῇ προαιρέσει. Ὅσιος τῇ ἐρημικῇ ζωῇ. Καὶ τὸ δὴ μέγιστον ἱεράρχης ἐν τῇ τάξει τῶν ἱεραρχῶν, ὡς ἄλλος τις ἥλιος λαμπρότατος τε ἢ Φαινότατος. Ἀλλ' ἐπεὶ ἦδη ἡ ἀγιωτάτη ἢ μακαρία τῆ ψυχῆ εὕρισκεται εἰς τὰς βράνιες μονὰς, ἐπεὶ συναυλίζεται ταῖς ἀνω Ταξιαρχίαις, ἐπεὶ συγχάρει ἢ συναλλάσσεται μὲ ὅλους τὴν ἁγίους, ἀπολαμβάνοντας ἐκείνην τὴν ἀνεκλάλητον δόξαν τῆς τρισηλίου Θεότητος, ἐξαίρετως δὲ μὲ τὰς τάξεις τῶν ἱεραρχῶν, ὡς Χριστὸς ἱεράρχης, εἶναι

τάχα τὴν σήμερον πλέον μαζὶ μὲ ἡμᾶς; Τὸν εὕρισκον ἐν ἀνάγκῃς βοηθόν, ὅταν θερμῶς τὸν ἐπικαλέμεθα; μόνουσι μέχρι τῆς σήμερον αἱ ἁγίαι τε μοναὶ ἁσινεῖς ἢ ἀλώβητοι; Πλὴν εἰς αὐτὰ τί κάμνει χρεῖα ἀδελφοὶ νὰ ἀμφιβάλωμεν; ἃς σηκώσωμεν ὅλοι τὴν ὀφθαλμὸν εἰς τὴν ἁγίαν εἰκόνα τε. Καὶ ἴδω τὸν βλέποντα ζωγραφισμένον ἔμπροσθέν μας ὡς νὰ εἶναι ζωντανός. Βλέπομεν τὰς ἁγίας τε μονὰς ὅτι μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν θλίψεων αἱ αὐταὶ μένουσι πάλιν, ἢ περισσοτέρως εἰς ἀρετὴν ἀνθῆσιν, ὡς ἂν ῥόδον εὐσμον ἐν μέρει τῶν ἀκανθῶν. Αἰσθανόμεθα τὴν ἀρέτην τερπνὴν εὐωδίαν, ὅπως παραδόξως πνέει ἡ ἱερά τε ἢ θαυματουργὸς χάρα. Κοιτάζομεν ὀφθαλμοφανῶς, ὅτι ὅπως ἂν προσκαλεσθῇ μετ' εὐλαβείας, ἐκτελεῖ ἅπαντα θαύματα. τὰς ἀνιάτους νόσους, ὅπως ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ θεραπεύονται. τὰ πονηρὰ πνεύματα, ὅπως καθ' ἐκαστὴν διώκονται.

Λοιπὸν ἐβεβαιώθητε πλέον ποῖα ἐστὶν ἡ θύρα τῆς Εὐαγγελίας; ποῖαν ἡθικὴν σοφίαν ὁ διδάσκαλος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διδάσκει ἡμᾶς τὴν εὐσεβεῖς ἅπαντας; ἐγνωρίσατε ὅτι ὅς τις μετὰ πίστεως εἰσέρχεται ἢ ἐξέρχεται διὰ τῆς σωτηρίας θύρας τῆς γλυκυτάτης ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εὕρισκει νομὴν ὅχι μόνον ἐκείνην ἢ ὅποια ζωογονεῖ εἰς τὴν παρθενὴν ζωὴν τὸ σῶμα, ἀλλὰ ἢ ἐκείνην ἢ ὅποια πνευματικῶς τρέφει τὴν ψυχὴν ἢ τὴν λαμπρύνει ἢ τὴν κάμνει, μὲ ὅλον ὅπως εὕρισκεται ἀκόμι περιωρισμένη εἰς τὸ σῶμα, νὰ φαντάζεται τὰ βράνια ἐκεῖνα εὐτυχήματα, ἢ μὲ τὴν ἐνθύμησιν ἐκείνων τῶν βρανίων ἀγαθῶν νὰ τρέφεται νὰ ζωογονῇται νὰ καταφρονῇ ὅλων τῶν γήινων πραγμάτων ὡς ἂν ὅπως εἶναι φθαρτὰ πρόσκαιρα ἢ δὲν προξενῶσι μήτε καμμίαν γλυκύτητα εἰς τὴν παρθενὴν ζωὴν μήτε καμμίαν ἀνάπαυσιν εἰς τὴν μέλλουσαν. Ἐπεὶ τὰ νομιζόμενα καλὰ τῶν κόσμων τέτοις τῶν ματαίᾳ εἰσὶ γεμάτα ἀπὸ κόπης, λύπης, συγχύσεως, συνοχωρίας, καταδρομῆς, ψεύδους, ἐπιτοχίας, ἢ ἀπὸ ἄλλων πολλὰ τοιαῦτα, τὰ ὅποια ὅλα αὐτὰ εἰσὶ βδελυκτὰ κοντὰ εἰς τὸν Θεόν, ἢ κάμνουσι τὸν ἄνθρωπον ἀνάξιον τῆς βράνις ἐκείνης βασιλείας. Διὰ τῆτο ὁ τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον πανσόφως οἰ-

κονομῶν θεάνθρωπος δεσπότης Χριστὸς Φανεράναι τὰς βίβας ἐκείνων
 τῶν μαρτύρων Ὁσίων Ἀγίων τε ἢ ἀπλῶς ὅλων τῶν δικαίων οἱ ὁ-
 ποιοὶ διὰ μέσῃ τῆς σωτηρίας θύρας, δηλαδὴ μετὰ τὴν Φύλαξιν τῶν
 θείων αὐτῶν ἐντολῶν, ἐλάμπρυναν τὴν ψυχὴν, ἡγίασαν τὰ εἰσὶν
 σώματα, ἐγένοντο ἢ μετὰ θάνατον κοινωνοὶ ἐκείνης τῆς θείας μα-
 χαριότητος, διὰ τὴν δειξὴν πρὸς ἡμᾶς πῶς ἡ τήρησις τῶν θείων ἐν-
 τολῶν αὐτῶν ἔχει τόσην δύναμιν νὰ Φιλιώῃ τὸν Θεὸν μετὰ τὸν ἄν-
 θρωπον ἢ νὰ τὸν κάμνῃ ἀξίον τῆς ὑπεράνω βασιλείας, καθὼς ἡ-
 δόκησε διὰ μέσῃ τῷ Μακαριωτάτῃ Σιλβέστρῳ Ἀγίῳ Ἀλεξανδρεί-
 ας νὰ ἀνακαλυφθῇ ἢ τὸ ἀγιώτατον τῆτο σῶμα τῷ ἐν ἀγίοις πα-
 τρὸς ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπῳ Ἰγνατίῳ, εὐωδιάδον, ἢ κατὰ πάντα
 χαριτόβρυτον, διὰ τὰς προῤῥηθείας αὐτῶν ΘεοΦιλῶν ἀρετῶν, ἢ
 νὰ Φανερώσῃ εἰς ἡμᾶς τὰς εὐσεβεῖς χριστιανὲς ὅτι τὸν ἔκαμε κοι-
 νῶν τῆς θείας τε μαχαριότητος, ἢ ἐχάρισον εἰς αὐτὸν τὸν Ἀ-
 γιον ἢ μετὰ θάνατον νὰ ἰατρεύῃ πᾶσαν ἀσθένειαν ἐκείνων ὅπῃ ἡ-
 θελον προσέρχοι μετὰ εὐλάβειαν αὐτὸν ἐπικαλέμενοι. Ἐπειδὴ ὁ
 πανάγαθος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τοιαύτας μεγάλας δίδωσι
 τὰς ἀνταμοιβὰς πρὸς ἐκείνους ὅπῃ τὸν ἡγάπησαν ἢ ἐΦύλαξαν ἀ-
 παρασλεύτως τὰς ἐντολάς τε, τοιοτρόπως ἀντιδοξάζει τὰς δο-
 ξάσαντας αὐτὸν, ἢ ἐκεῖ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν τὰς κάμνει ἀδελ-
 Φες αὐτῶν, ἢ ἡμεῖς κατὰ χάριν καθὼς τὸ μαρτυρεῖ μετὰ τὸ ἀφευδέ-
 σατόν τε σῶμα αὐτὸς ὁ ἴδιος δεσπότης ἡμῶν Χριστὸς. Ἐγὼ εἶπα
 Θεοὶ ἐσὲ ἢ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. ἢ τὰς ἐπαναπαύει μέσα εἰς ἐκεῖνα
 τὰ ἀνεκλάλητα ἀγαθὰ, νὰ εὐφραίνωνται ἢ νὰ ἀγάλλωνται αἰῶ-
 νίως, ἔχοντες τὴν ἀδιάσειον ἢ ἀκατάπαυσον εἰρήνην ἢ ὅποια ἐστὶν
 αὐτὸς ὁ ἴδιος Χριστὸς. Καὶ ἐδῶ πάλιν εἰς τὴν παρῶσαν ζωὴν νὰ ἐ-
 ορτάζωνται ἢ νὰ τιμῶνται ἀπὸ ἡμᾶς τὰς ὁρθοδόξους ἢ εὐσεβεῖς
 χριστιανὲς ἢ μέσα εἰς τὸν ναὸν τῷ Θεῷ ὁ ὁποῖος ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία,
 ἢ ἔξω κοινῶς, ἢ ἀπὸ τὸν κάθε ἓνα κατ' οἶκον ἢ κατὰ μόνας. Ἐπει-
 δὴ διὰ ποῖον ἄλλο αἴτιον εὐλογημένοι χριστιανοὶ νομίζετε πῶς θέ-
 λει ὁ Θεὸς ἢ εὐχαριεῖται νὰ δοξολογῶνται οἱ ἅγιοί τε, ἢ νὰ ἀνα-
 καλύπτωνται αἱ πολιτεῖαι αὐτῶν; Δὲν εἶναι καὶ νῦν ἄλλο βέβαιον

αἴτιον παρὰ ὅπῃ θέλει ἢ ἡμεῖς ὅταν πηγαίνωμεν εἰς τὴν Ἐκκλη-
 σίαν ὅτε Ἱερεῖς ὅτε λαῖκοι, ἄνδρες τε ἢ γυναῖκες, ἀρχόντες καὶ
 ἀρχόμενοι, πλῆστοι ἢ πόνητες, ἢ ἐκάστης τάξεως ἡλικίας ἄνθρω-
 ποι, νὰ ἔχωμεν προσοχὴν καλὴν, νὰ μὴ ὀμιλῶμεν ἀναμεταξύ-
 μας, ἀλλ' ἢ νὰ ἔχωμεν πρῶτον τὸν φόβον τῷ Θεῷ μέσα εἰς τὴν καρ-
 διαν μας ἢ νὰ συλλογιζώμεθα πῶς ὡς ὅσον εὐρισκόμεθα μέσα εἰς
 τὸν ναὸν τῷ Θεῷ, ἔχομεν τὸν πολυεύσπλαγχνον Κύριόν μας Ἰησοῦν
 Χριστόν, ὅπῃ ἔχει τὰς ἀγγάλας τε ἀνοικτάς, ἢ προσκαλεῖται ὁ-
 λος ἡμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τε τὴν ὑπεράνω καθὼς τὸ μαρτυρεῖ ὁ
 ἴδιος λέγων. „Οὐ θέλω τὸν θάνατον τῷ ἀμαρτωλῷ ὡς ὅτι ἐπιστρέψῃ
 „ αὐτόν. ἢ δεύτερον νὰ ἔχωμεν προσεκτικὴν τὴν ἀκρόασίν μας ἢ
 εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἡ ἀγία τῷ Χριστῷ Ἐκκλησίᾳ διδάσκει, ἢ εἰς τὰς βίβας
 τῶν ἁγίων, ἢ νὰ γινώμεθα ἢ ἡμεῖς μιμηταὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν, με-
 τὰ τὰ ἐντυπώνωμεν μέσα εἰς τὸν νῦν μας. ἢ νὰ τὰς ἐνθυμώμε-
 θα πάντοτε ἢ νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεόν. ὁ ὁποῖος χαρίζει τόσα χα-
 ρίσματα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐΦύλαξαν ἢ Φυλάττουν τὰς θείας
 τε ἐντολάς. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δὲν ἀγαπᾷ ἡμᾶς καθὼς ἡμεῖς αὐτὸν
 ἀγαπῶμεν, ἀλλ' ἢ καθόσον ἀπέχει ὁ ὕψους ἀπὸ τὴν γῆν, τοσῶτον ἢ
 ἐτι περισσότερον διαφέρει ἡ ἀγάπη τῷ Θεῷ πρὸς ἡμᾶς, ἀπὸ τὴν
 ἀγάπην ὅπῃ ἡμεῖς ἡμποροῦμεν νὰ δεῖξωμεν πῶς ἔχομεν πρὸς αὐτόν,
 καθὼς ὁ χρυσορῥήμων Ἰωάννης λέγει. „Οὐχ ὅπως ἡμᾶς ὁ Θεὸς
 „ Φιλεῖ ὥσπερ ἡμεῖς αὐτόν, ἀλλὰ πολλῶν μᾶλλον ὅσον ἐδὲ λόγῳ
 „ ἐνὶ παραστήσει. Καὶ κατὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. „Τοσῶτον ἡγάπη-
 „ σεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτῶν τὸν μονογενῆ δέδωκεν
 „ ἡμῖν εἰς θάνατον. Λοιπὸν ὡς εὐλογημένοι χριστιανοὶ διὰ τὴν ὑπερ-
 βάλλουσαν ἀγάπην ὅπῃ ὁ Θεὸς ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ἢ ἐπειδὴ δὲν θέ-
 λει ποτὲ τὸν κακὸν θάνατον τῷ ἀμαρτωλῷ, ἔχομεν χρεὸς ἀπα-
 ραίτητον διὰ νὰ ἀγαπῶμεν τὸν τοιοῦτον εὐσπλαγχνον πατέρα ἡμῶν
 Θεόν, μετὰ ὅλην μας τὴν ψυχὴν μετὰ πᾶσαν ἐπιμέλειαν διὰ νὰ εὐρω-
 μων τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας, μετὰ τὸ νὰ ἀνταγαπηθῶμεν καὶ
 ἡμεῖς ἀπὸ αὐτόν, μιμνήμενοι τὰς Ἀγίους, τὰς δικαίους, τὰς ὁσίων,
 ἢ ἀπλῶς ὅλους τὰς κατὰ ἀρεσκείαν αὐτῶν πολιτευθέντας. Ἐπειδὴ

ἢ ἔτοι ὅλοι αὐτοὶ ἄνθρωποι ὄντες ἢ σάρκα φορέντες, συνεζευ-
 γμένοι ἢ αὐτοὶ τῇ ματαιότητι τῷ κόσμῳ τότε, ὁμοίως μὲ ἡμᾶς
 με γυναῖκας, με τέκνα, δὲν ἐμποδίσθησαν ὅμως ἔτε ἀπὸ τὰ πά-
 θη τῆς σαρκὸς, ἔτε ἀπὸ τὴν ματαιότητα τῷ κόσμῳ, ἔτε ἀπὸ τὸν
 ἐχθρὸν ἡμῶν διάβολον, εἰς τὴν κατόρθωσιν τῆς ἡμετέρας πολιτεί-
 ας, ἀλλὰ διήλθον διὰ τῆς Εὐαγγελικῆς Θύρας, ἢ ἠγάπησαν τὰς
 ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, μᾶλλον δὲ αὐτὸν τὸν ἴδιον Θεόν. Ἐπειδὴ ἐκεῖνος
 ὅπως τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ κάμνει ἀπαρασαλεύτως τὰς ἐντολὰς αὐτῆς,
 καθὼς τὸ ἀψευδέστατον εἶμα τὸ μαρτυρεῖ. „Ὁ ἀγαπῶν ἐμὲ ἔσται
 „ τὰς ἐντολὰς μου τηρήσει. Διὰ τὸτο ὅλοι κοινῶς οἱ Χριστιανοὶ χρεω-
 εῖτε νὰ ἐργάζησθε τὰς θείας ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ εἶναι
 ἀδύνατον, ἀλλ' εἰσὶν ὅλα δυνατά. Πρῶτον μὲν, ἐὰν ὁ Κύριος ὅ-
 πως γνωρίζει τὴν δύναμιν ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἵκευρε πῶς ἦσαν ὑπὲρ
 τὴν δύναμιν τῆς, δὲν ἤθελε προσάξῃ νὰ φυλάττωσιν οἱ ἄνθρωποι
 τὰς ἐντολὰς τῆς. Καὶ ἐὰν ἓνας ἄνθρωπος δὲν ἐπιθέτῃ εἰς τὸ ζῶον
 τὸ φορτίον δυσβάστακτον, πῶς ὁ Θεὸς ἤθελεν ἐπιθέσθαι εἰς τὴν χρι-
 στιανὴς ἀδύνατον ἐντολὰς ἢ προσάγματα; Τὸτο ἐστὶν ἀσέβεια με-
 γαλωτάτη ἢ μόνον νὰ τὸ σοχασθῇ τινὰς καθὼς λέγει ὁ μέγας
 Βασίλειος. „Ἀσεβὲς ἐστὶ τὸ λέγειν ἀδύνατα εἶναι τὰ τῆς πνεύματος
 παραγγέλματα. Καὶ δεύτερον ἐὰν ἦσαν ἀδύνατα δηλαδὴ δύσκο-
 λα αἱ ἐντολαὶ ἢ προσαγαὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς τόσαι χιλιάδες ἢ μυ-
 ριάδες ἄνθρωποι ἠδυνήθησαν ὅχι μόνον νὰ τὰς ἐργασθῶσιν ἢ νὰ
 τὰς κατορθώσωσιν, ἀλλὰ μάλιστα νὰ τὰς ὑπερβῶσι, καθὼς ὁ χρυ-
 σορρήμων λέγει. „Μὴ τοίνυν κατηγόρει τὸ Δεσπότη. ἔκ ἐπέταξεν
 „ ἀδύνατα, πολλοὶ τὰ προσάγματα ὑπερβαίνουσιν, ἔκ ἂν δὲ, εἰ ἂ-
 „ δύνατα ἦν, ὑπερέβησαν ἐξ οικείας προαιρέσεως. Παρθέναιον ἔκ ἐ-
 „ πέταξεν, ἢ κατορθῶσι πολλοί. Εἰσὶ πρὸς τέτοις ἢ εὐκολα καὶ
 ἑλαφρῶς ἢ πλατείαι ὅλα τὰ Κυρίου αἱ ἐντολαί, ἢ τὸτο βεβαιοί
 αὐτοὶ ὁ ἴδιος ὅπως τὰς προσέταξε λέγων πῶς „ὁ ζυγός μου χρη-
 „ στός ἢ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστίν. Συνομολογεῖ δὲ τὸτο ἢ ὁ
 ἠγαπημένος μαθητὴς τῶ Κυρίου λέγων „ Καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτῆς βα-
 „ ρεῖαι ἔκ εἰσὶ. Τὸτο θέλων ἢ ὁ προφητὰν Ἀβιδιὰ διὰ νὰ

Φανερώσῃ ἔλεγε „ Πλατεῖα ἢ ἐντολὴ σε σφόδρα. Ἀς ἀκούσωσι λοι-
 πὸν τώρα, ἐκεῖνοι οἱ ἀμελεῖς Χριστιανοὶ οἱ ὅποιοι προφασίζονται
 λέγουσιν, ἡμεῖς εἴμεθα ἄνθρωποι κοσμικοὶ με γυναῖκα, με τέκνα,
 με ὁσπῆτια, ἢ διὰ τὸτο δὲν δυνάμεθα διὰ νὰ κάμωμεν τὰς ἐντο-
 λὰς τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ εἰσὶν ἀδύνατα εἰς ἡμᾶς, ἐπειδὴ εἰσὶ δύσκο-
 λα ἢ βαρεῖαι εἰς τὸ νὰ τὰς φυλάζωμεν. Τί λέγετε ἀνόητοι εἰς
 τὸτο; Ὁ Θεὸς προσάττει διὰ νὰ κάμῃτε ὅλας τὰς ἐντολὰς τῆς, ἢ
 λέγει ὅτι εἰσὶν εὐκολα, ἢ ἑλαφρῶς αἱ ἐντολαί τῆς. ἢ ὑμεῖς ἐναν-
 τιεῖσθε πρὸς αὐτὸν τὸν Θεὸν δύσκολα εἶναι λέγοντες; Σὲ παρα-
 καλῶ ἄκουε Χριστιανὲ εἰπέ μοι ποίαν δυσκολίαν ἔχει ἢ προσαγὴ ὅπως
 σοὶ ἔδωκεν ὁ Χριστὸς τὸ νὰ ἔχῃς γυναῖκα νόμιμον ἢ νὰ σωφρονῇς,
 ἢ εἰς ἄλλην γυναῖκα νὰ μὴν πηγαίνῃς; εἰς καιρὸν ὅπως ἄλλοι σω-
 φρονῶσι, μὴ ἔχοντες ἢ γυναῖκα; ὅχι μόνον Χριστιανοὶ, ἀλλὰ καὶ
 Ἕλληνες; Ποίαν δυσκολίαν σοὶ προξενεῖ ἢ προσαγὴ τῶ Χριστοῦ ὅπως
 σοὶ ἔπει τὸ νὰ δίδῃς ἐλεημοσύνην ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά σου; εἰς καιρὸν
 ὅπως πολλοὶ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδας διὰ κοινοδοξίαν ἐλόκληρα τὰ ὑπάρ-
 χοντά τῆς διεσκόρπισαν; Τώρα ἐκεῖνο ὅπως οἱ Ἕλληνες διὰ κοινο-
 δοξίαν ἔκαμαν, σὺ ὁ Χριστιανὸς δὲν εἶναι ἐντροπὴ νὰ μὴν τὸ κάμῃς
 διὰ τὸν φόβον ἢ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ; Δύσκολον ἐστὶ τὸ νὰ μὴν ἔ-
 χῃς ἐχθρὸς; τὸ νὰ μὴ μισῇς καίνενα; τὸ νὰ μὴν ὑβρίζῃς καίνενα;
 βαρεῖα ἢ ἐντολὴ εἶναι; δύσκολον σοὶ φαίνεται ἢ ἐντολὴ ὅπως σὲ προ-
 σάττει νὰ μὴν ἀρπάξῃς τὰ ξένα; τὸ νὰ μὴ κάμῃς ἔρεκτος διὰ κάθε
 παραμικρὸν πρᾶγμα; τὸ νὰ μὴ βλασφημῇς ἢ παραδίδῃς τῷ δια-
 βόλῳ τὸν ἀδελφόν σου Χριστιανόν; Τάχα διὰ νὰ κατορθώσῃς αὐτάς
 τὰς ἐντολὰς ἀναγκάζεσαι διὰ νὰ περάσῃς βενὰ ἢ λαγκάδια; καὶ
 νὰ διαβῇς πέλαγος; ἢ μήπως ἀναγκάζεσαι νὰ πετάσῃς εἰς τὸν ἀέ-
 ρα; ἢ τέλος πάντων νὰ κάμῃς κόπας πολλὰς; ἢ νὰ χύσῃς ἰδρώ-
 τας; Ὅχι ὅχι. βλέποντες εἰς τὴν βίαν τῶν Ἁγίων ἢ μάλιστα εἰς
 τὸν σήμερον πανηγυριζόμενον Ἅγιον Ἰγνάτιον, ἢ αὐτὸν με γυναῖ-
 κα με τέκνα με ὑποστατικά ὄντα, ὅμως καίνενα ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἔγι-
 νον ἐμπόδιον εἰς τὴν κατόρθωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, ἀρκεῖ
 μόνον νὰ ἔχῃς μίαν καλὴν προαίρεσιν ἢ διάθεσιν ψυχῆς, ἢ εὐ-

θύς εκατόρθωσε ταῦτα πάντα, καθὼς ὁ χρυσορρήμων λέγει.
 „Τί γὰρ εἶπέ μοι Φορτικὸν ἐπιτετάγμεθα; ἔχε, Φησὶ, γυναῖκα,
 „ἢ σωφρονεῖ. τὸτο γε Φορτικὸν; εἶπέ μοι; ἢ πῶς, ὅτε γε πολ-
 „λοὶ ἢ χωρὶς γυναικὸς σωφρονέσιν, ἢ χρεῖσιν μόνον, ἀλλὰ ἢ
 „ἔλθινες; ὁ ὑπερβαίνει τοίνυν ὁ ἔλθιν διὰ κενοδοξίαν, σὺ δὲ ἔδδ
 „τὸτο τηρεῖς διὰ τὸν φόβον τῆς Θεᾶς; Δίδε Φησὶ πᾶνσι ἐκ τῶν ὄν-
 „των, τὸτο Φορτικὸν; ἀλλὰ ἢ ὠταῦθα κατηγορεῖσιν ἡμῶν ἔλ-
 „θινες ὁλοκλήρες ὁσίας κενώσαντες διὰ κενοδοξίαν μόνην. (λόγ.
 „γ'. εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους.) Καὶ πάλιν „Τί γὰρ Φορτικὸν ἐπε-
 „τάγμεν; ὅρη διατεμεῖν; ἢ πτήναι πρὸς ἀέρα; ἢ περαιώσασθαι
 „τὸ τυρηνικὸν πέλαγος; ὕδαμῶς. ἀλλ' ὅπως εὐκόλον πολιτείαν
 „ὡς μὴδὲ ἐργάνων δεῖσθαι, ἀλλὰ ψυχῆς ἢ διαθέσεως μύνης. Τί
 „γὰρ δύσκολον τῶν τῆς Χρεῖστος ἐπιταγμάτων; μὴδὲνα ἔχε ἐχθρόν,
 „μὴδὲνα μίσει, μὴδὲνα λέγε κακῶς. (ὁμιλία εἰς τὸ κατὰ Ματ-
 „θαῖον). Καὶ ἔτι διὰ τὸ νὰ μάθῃς πλέον σαφέστερον ὅτι αἱ ἐντολαὶ εἰ-
 „σιν εὐκόλαι, ἀκέραιαι. ὁ Χρῆστος σοὶ λέγει διὰ τὸ νὰ μὴν κλέψῃς. τῶρα
 „σέ ἐρωτῶ. ποῖον εἶναι εὐκολώτερον τὸ νὰ κλέψῃ τινας ἢ νὰ μὴ κλέ-
 „ψῃ; Βέβαιον εὐκολώτερον εἶναι τὸ νὰ μὴ κλέψῃ. Διότι ἐκεῖνος ὁ-
 „πῶ δὲν κλέπτει εἶναι ἡσυχος ἀτάραχος εἰς τὴν συνειδήσιν τε, κοι-
 „μάται ἀμέριμνος, φόβον δὲν ἔχει, εἰς κόπας, ἢ κινδύνους δὲν ἐμ-
 „βαίνει, ὅλος τὸς βλέπει μὲ καθαράν συνειδήσιν χωρὶς ὠτρηπὴν.
 „Ἐκεῖνος δὲ ὅπῃ θέλει νὰ κλέψῃ ἔχει ταραχὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν τε,
 „ἐμβαίνει εἰς κόπας, περιεργάζεται τρόπος, μηχανὰς, διὰ τὸ νὰ πα-
 „τήσῃ τὸ ὀσπῆτιον ἢ ἐργασίριον, φοβεῖται διὰ τὸ νὰ μὴ τὸν πιάσῃ
 „ἢ τὸν θανατώσῃ, ὕπνον ποτὲ γλυκὸν δὲν κοιμάται, φαγιτὸν
 „δὲν τρώγει μὲ ἡδονήν, ἢ εἰς τὴν συνειδήσιν τε ἔχει ἕναν ἀκατά-
 „παιστον ἑλεγχον, ὁ ὁποῖος τὸν κατατρῶγει παντοτινὰ, καθὼς κα-
 „τατρῶγει ὁ σκώληξ τὸ ξύλον. Πάλιν ὁ Χρῆστος προσάζει εὐλογεῖτε
 „τὸς καταρωμένους ἡμᾶς. Τῶρα ποῖον εἶναι εὐκολώτερον τὸ νὰ κα-
 „ταράται ἢ νὰ κατηγορεῖ τινας, ἢ τὸ νὰ μὴ κατηγορεῖ; Βέβαιον εὐ-
 „κολώτερον εἶναι τὸ νὰ μὴ κατηγορεῖ. Διότι ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν κατη-
 „γορεῖ μόνον ἐλεύθερος ἀπὸ καθε πειρασμόν, ἢ ὅχι μόνον δὲν δο-

κιμάζει κανένα κακόν, ἀλλὰ ἢ ἐπαινον ἀπὸ ὅλης λαμβάνει. Ἐ-
 „κεῖνος δὲ ὅπῃ ἤθελε κατηγορήσῃ εὐθὺς ἐμβαίνει εἰς κίνδυνον, καὶ
 „ὑποπτεύεται μήπως τὸ ἔμαθον ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐκατηγόρησε,
 „καὶ μικρὸς ἀνθρώπος εἶναι, καὶ μεγάλος. ἢ ἐὰν ὑπάρχῃ με-
 „γάλος, εὐθὺς καὶ παιδεύεται ὁ κατηγορήσας. ἐὰν πάλιν ὑπάρχῃ
 „μικρὸς, παρευθὺς ἢ ἐκεῖνος κατηγορεῖ ἢ ὑβρίζει τὸν κατηγορη-
 „σάντα, ἢ μετὰς αὐτὰς ὕβρεις ἢ ἢ με περισσοτέρας. Διὰ τὸτο κα-
 „λῶς εἶπεν ὁ χρυστὸς Ἅγιος. „Μὴ ἀρπαζε Φησὶν ὁ Χρῆστος τὰ μὴ σὰ
 „μὴ πλεονέκτη, μὴ ἐπιόρχει, ποῖον ἔχει τὸτο πόνον; τὸναντίον
 „μὲν ἐν ἡν πόνος, ὅταν μὲν γὰρ εἴπῃς κακῶς, εὐθὺς ἐν κινδύνῳ
 „εἶ, ἐν ὑποψίᾳ, μὴ ἤκαστε, περὶ ὧν εἶπες, ἄντε μέγας ἢ ἄντε
 „μικρὸς, ἐὰν γὰρ μέγας ἢ ἐν ἐργοῖς κινδυνεύσεις εὐθὺς, ἐὰν δὲ
 „μικρὸς τοῖς ἴσοις σε ἀμυνεῖται, μᾶλλον δὲ ἢ πολλῶν χαλεπω-
 „τέροις (ὁμιλία γ'. εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους). Λοιπὸν διὰ τὸ νὰ συμ-
 „περάνωμεν ὅλον τὸ πᾶν. ἐὰν ἡμεῖς μόνον θελήσωμεν ὅλας αἱ ἐντο-
 „λαὶ τῆς Χρεῖστος εἶναι εὐκολώταται, ἐὰν ὁμως ἡμεῖς δὲν θελήσωμεν
 „ἢ τὰ πλέον εὐκόλα φαίνονται εἰς ἡμᾶς δύσκολα, κατὰ τὸν χρυ-
 „στὸν τὴν γλωττίαν Ἰωάννην λέγοντα, „Οὐδὲν δύσκολον ἔδδ Φορ-
 „τικὸν ἐπιτετάγμεθα ἂν βελώμεθα, ἂν δὲ μὴ βελώμεθα, ἢ τὰ
 „ῥάσα Φορτικά ἡμῖν φανέται. Καὶ ἀκέραιον τὸ Παῦλος λέγοντος.
 „Τὰ φύσει βαρέα, ὅτω κῆφα γίνεται, ὅταν μὴ τὸς πόνους λογι-
 „ζώμεθα, ἀλλὰ τὰς ἀμοιβὰς αὐτῶν σκοπῶμεν, τὸ παραύτικα
 „ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον
 „βάρος δόξης κατεργάζεται (πρὸς Κορινθ.). Αἰνιγμα τὸ εἰρημέ-
 „νον ἐστίν. εἰ θλίψις πῶς ἐλαφρὸν; εἰ ἐλαφρὸν πάλιν πῶς θλί-
 „ψις; ταῦτα γὰρ ἐναντία. Ἀλλ' ἔλυσε τὸ Αἰνιγμα τῇ ἐπαγωγῇ
 „δείξας ἐλαφρὸν. Μὴ σκοπῶντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ
 „μὴ βλεπόμενα, ἔθηκε τὸν σέφανον, ἢ κῆφον ἐποίησε τὸν ἀγῶνα.
 „Μάρτυς τότε ἢ ὁ προφήτης Δαβὶδ ὁ ὁποῖος διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς
 „ἀνταμοιβῆς ἢ τῆς μισθῆς ἐφύλαττε μετὰ χαρᾶς τὰς ἐντολὰς τοῦ
 „Κυρίου δ' ὁ ἢ ἔλεγεν. „Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τῇ ποιήσει τὰ δι-
 „καιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀνταμειψίν (ψαλμὸς 119).

Λοιπὸν ἡμεῖς ὡς εὐλογημένοι Χριστιανοὶ ἐὰν θέλητε διὰ τὴν ἀγαπῆθῃτε ἀπὸ τὸν Χριστὸν, ἡμεῖς τὴν δόξασθῃτε τὴν τιμηθῃτε, καθὼς ἡμεῖς οἱ δίκαιοι οἱ εὐσεβεῖς πολιτευόμενοι, ἡμεῖς τὴν γυνήσθε συγκατοικοὶ μετὰ τὰς ἀληθείας ἡμεῖς Θεοφιλεῖς τῷ Χριστῷ ἐργάταις, ἐξ ὧν εἰς ἐσὶ ἡμεῖς ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Ἀρχιεπίσκοπος Ἰγνατίος, μὴ βλέπετε εἰς αὐτὰς τὰς προσωρινὰς κόπας ἡμεῖς θλίψεις ὅπως ἔχον, ἀλλὰ εὐχαρίζεσθε τὴν ἀνταμοιβὴν ἡμεῖς τὸν μισθὸν τὸν ὅποιον ἔχετε τὴν λαβὴν εἰς τὰ ἐξῆς. Ἐπειδὴ ὁ μὲν ἔστος ὁ ὀλίγος κόπος καὶ ἡ παρῆσα μικρὰ θλίψις ἐστὶ πρόσκαιρος ἡμεῖς παρέρχεται, ἡ ἀνταμοιβὴ ὅμως ἐστὶν αἰώνιος ἡμεῖς ἀδιάσειστος. Οὕτως ὁ καρποφόρος ἡμεῖς ναυτὴς δὲν ἀποβλέπει εἰς τὰς φρενένας ἡμεῖς εἰς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ εὐχαριζόμενος τὸ κέρδος ὅπως μέλλει τάχα διὰ τὴν ἀπολαύσῃ μετὰ τὴν γλυκείαν ταύτην ἐλπίδα εὐφραίνεται. Οὕτως ὁ πραγματευτὴς ἐλαφρὸς νομίζει τὰς κόπας διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ πλούτου. Οὕτως ὁ στρατιώτης ἡ νομίζει βαρέας τὰς πληγὰς ἡμεῖς τὸν θάνατον διὰ τὴν προσδοκᾷ τὴν νίκην ἡμεῖς τὰς σφαῖρας ὅπως μέλλει τὴν λαβὴν. Οὕτως ὁ γεωργὸς ἡμεῖς ὁ ἐργάτης δὲν συλλογίζονται τὰς κόπας ἡμεῖς μόχθους ὅπως λαμβάνουσιν, ἐπειδὴ ἀποβλέπουν εἰς τὸν θῆρος ἡμεῖς εἰς τὴν πληρωμὴν. Καὶ διὰ τὴν εἰπὼ μετὰ συντομίαν μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ βαρέα γίνονται ἐλαφρά. ὅταν δὲν συλλογίζεσθαι τινὰς τὰς κόπας ἡμεῖς μόχθους, ἀλλὰ τὰς ἀμοιβὰς ἡμεῖς τὰς μισθους ὅπως μέλλουσι γὰρ ἀπολαύσωσι. Καὶ μάρτυρες τέτων ἀληθέςατοι εἶναι ὅλοι αὐτοὶ οἱ τὰς ἐντολὰς τῷ Δεσπότη ἡμῶν Χριστῷ τηρήσαντες, ἡμεῖς μάλιστα ὁ σήμερον ἐορταζόμενος ἡμεῖς δοξολογούμενος Ὁ Ἅγιος. Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν εἰς δόξαν ἡμεῖς τιμὴν ἡμεῖς δοξολογίαν τῷ ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπος Ἰγνατίος, ὡς κατανοήσωμεν ἡμεῖς μετὰ εὐλαβίαν ἡμεῖς μετὰ καθάραν καρδίαν, ὡς πανηγυρίσωμεν εὐφρανόμενοι, ὅχι ὅμως μετὰ ξηφάνωματα μετὰ μέθην μετὰ τραγῆδια ἡμεῖς μετὰ χορὸς, ἡμεῖς μετὰ ἄτακτα καμώματα, διότι μετὰ αὐτὰ δὲν πανηγυρίζεται δὲν δοξολογείται δὲν εὐχαριστεῖται δὲν ἐπαναπαύεται ὁ Ὁ Ἅγιος, ἀλλὰ πανηγυρίζομεν καὶ τιμῶμεν αὐτὸν ἐὰν μιμώμεθα αὐτὸν τὴν περὶ τὴν περὶ τὴν ἀνεξικακίαν, τὴν ἀπλότητα, τὴν συμπάθειαν ὅπως

ἔχον εἰς τὰς πτωχὰς, τὴν ἐλεημοσύνην, τὴν ταπείνωσιν, τὴν ἀγάπην, τὴν καλὴν προαίρεσιν ἡμεῖς διάθεσιν τῆς ψυχῆς, τὸν διαπυρρον ζῆλον εἰς τὴν κατόρθωσιν τῆς ἀρετῆς πολιτείας, τὴν ὑπακοὴν εἰς τὰς ἐντολὰς τῷ Δεσπότη ἡμῶν Χριστῷ. δηλαδὴ πρέπει νὰ εἴμεθα ἡμεῖς περὶ, ταπεινοὶ, συμπαθεῖς εἰς τὰς ἀδελφὰς μας Χριστιανὰς, ἐλεήμονες κατὰ τὸ δυνατόν, ἀμνηστικοὶ, καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, νὰ μὴ εἴμεθα φθονεροὶ, ἀρπαγες, ἀδικοὶ, ψεῦσαι, ἐπίορκοι, μέθυσοι, πόρνοι, μοιχοί, διότι πόρνοι ἡμεῖς μοιχοί ἡμεῖς οἱ τοῖτοι βασιλείαν Θεοῦ ποτε δὲν κληρονομήσοι. Καὶ τότε κατὰ ἀλήθειαν μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπον δοξολογῶμεν τιμῶμεν τὸν Ἅγιον, ἡμεῖς τὸν ἔχομεν προσάτην εἰς τὰς ἀνάγκας μας, ἡμεῖς βοηθὸν εἰς τὰς θλίψεις μας, ἡμεῖς μεσίτην εἰς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, διὰ τῆς χάριτος τῷ παναγίῳ Πνεύματι, νὰ μᾶς φωτίξῃ νὰ μᾶς ὁδηγῇ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, νὰ μᾶς ἐνδυναμώσῃ εἰς τὴν τηρήσιν τῶν αὐτῶν ἐντολῶν, ἡμεῖς νὰ μᾶς διδῇ ἐνταῦθα μὲν τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ, ἐκεῖ δὲ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, νὰ μᾶς κάμῃ κληρονόμους τῆς ἐπεναντίας βασιλείας. Ἀμήν.

Ὡς δὲ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

ΜΕΤΕΙΣ ΠΡΩΤΟΣ, ἡμεῖς ἐπὶ θρόνῳ ὡφθῆς βεβιωκώς, πάνυ ταπεινῶς γὰρ, μᾶλλον δὲ εὐλαβῶς, τῷ Θεῷ λειτουργῶν ἑσφαλῆς, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οὐ τὴν τυχῆσαν, εὐφροσύνην ἐδέξατο πανδιμεῖ, πάντα τὰ χωρία, ὅντως ἐν τῇ ψυχῇ τῆς Μηθύμνης ὡς ἀπέλαυον, σὲ ὡς ἐξήτισαν, ἐκ Θεοῦ ποιμνάρχην θερμότατα.

Ἦπνον ὡς ἔγνω, τὸν ἐν Κυρίῳ σὺ ὡς προγονεὶς, πόθῳ τὰς σπερμὰς σου κατέλαβες μονὰς, ἐν αἷσι ἡμεῖς τὸ θεῖον σῶμά σου, πλῆτον ἀσύλητον, τοῖς σοῖς τέκνοις, παρέδωκε θεόσοφε. Θεοτ.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν, τὸν Σωτῆρα τῷ κόσμῳ κηρύσας, ἡμεῖς ἀπερογάμως ἀγνήν ὡς ἀληθῶς, χρηματήσας μητέρα Θεοῦ, ὡς θεομήτορα, πάντες εὐσεβεῖς ἀνευφημήσωμεν.

Ὡς δὲ, η'. Χειρὰς ἐκπετάσας Δανιὴλ.

ΦΙΛΟΝ ΣΕ ΘΕῶ ΠΡΟΕΓΓΝΩΚΩΣ ἡμεῖς μετὰ θάνατον ὁ Θεὸς Σιλβερούς

Ἀλεξανδρέων ὁ πρόεδρος, τὸ μνημεῖόν σε ἠνέωξε. ἢ, μυροβλύτην εὐρηκῶς, σκιρτῶν ἐβόησεν εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρεθρον οἷά περ πηγῆς ἰδὼν τὸ ἀναβλύσαν σε, μῦρον ἐκ μνήματος, μαθητῶν σε θεὸς σύλλογος, γεγηθὼς χεῖρας ἐκρότισε, καὶ ἐμμελῶς τὴν τῷ Δαβὶδ, ἐκκρῶν λύραν πᾶσιν ἐβόα, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὅση τις δύναμις βαληθεὶς πᾶτερ Ἰγνατίε, ἅπερ ἐτέλεσας. καὶ τελεῖς ἅπερ θαύματα, καθ' ἐκάστην διηγῆσαι, μὴ ἐφικτὸν καθ' αὐτὸν, ὅρῳ τὸ ἔργον πᾶσι κραυγάζει, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Ὅ διὰ ταπείνωσιν τὴν σὴν Θεὸς λόγος πάναγνε, ἔρανός ἐκλινε, ἢ ἐνώκησε τῇ μήτρᾳ σε, ἀναπλάσας ἐξ αἱμάτων σε τὸς συντριβέντας δι' ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ, διὸ ὑμνῶντες, εὐλογῶμεν ἢ προσκυνῶμεν τὸν τόκον σε.

Ωδὴ, θ'.

Ἄπας γηγενὴς σκιρτάτω.

Ἵππον τῶν ἡμῶν, βλεφάρων Φιλέορτοι ἀποτινάζωμεν, ἢ νηφαλαιότητι, προθύμως ὡς πάντες προσέλθωμεν. πνευματικὴν γὰρ τράπεζαν ἡμῖν προτίθῃσι, τῶν θαυμάτων, ὁ Χριστὸς Ἰγνατίος. ἐντρυφῶντες ἐν τῷτον τιμήσωμεν.

Ῥήτορες δεινοί, ἰχθύες ὡς ἄφωνοι μένουσιν Ἀγίε, ὅταν ἐγχειρίσωσι, τὰ τῷ σε βίῃ ὑμῶν σκάμματα. Ποῖον γὰρ πρῶτον εἰπώσιν, ἢ ποῖον ὕψατον, ἀπορῶσιν, ὅθῃ σε τὰ μέζονα, τῇ σιγῇ δὲν τιμάσθαι προκρίνουσιν.

Εἴπιδε ἡμῖν, τοῖς δούλοις σε Ἀγίε, Λεσβίων πάντων χαρὰ, τοῖς προσκαλεμένοις σε, τὸ θεῖον ὄνομα μετὰ πίψεως, ἢ τὰς μονὰς σε Φύλαττε, ἢ πάντας τὸς εὐσεβεῖς, τὸς καὶ ἔτος, πόθῳ σε τὴν πάντιμον, ἐκτελόντας πανήγυριν ἁσμάτων.

Ἰσχυσον καμῶ, ἢ νῦν ἢ διανοίαν ἢ ἀποκάθαρσιν, πάσης τῇ ἀλάστορος, σκοτεινοτάτης ἀχλύος Ἀγίε, ὅπως ἰσχύων ψάλλῃ σοι τῷτον, τὸν ἔπαινον, καθ' ἐκάστην μετὰ καθαρότητος, ἐκπληρῶν μου τὸ χρέος τὸ ἀφευκτον.

Θεοτοχίον.

Ἵπερ τὴν ἐμὴν, ἰσχύον ὅλως πέφυκε τὸ ἐξυμνήσασε, κατ' ἀξίαν δέσποινα, Θεοχαρίτωτε μητροπάρθενε, σὺ γὰρ πασῶν ὑπέρκειται ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ αὐλῶν τάξεις ὑπερέβηκας, ἢ Θεὸν ὑπὲρ φύσιν ἐκύησας.

Ἐξαποσεύλιον.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Τὸ τῆς Μηθύμνης καύχημα, τὸν Χριστὸν ἱεράρχην, Ἰγνατίον τὸν ἐκλαμπρον, οἰκεμένης Φωστῆρα, τιμήσωμεν κατὰ χρέος, πρὸς Θεὸν ἐκβοῶντες. Θεὲ σῶτον ἐλέησον, ἢ ἡμᾶς τὸς σε δούλους, καὶ τῆς χαρᾶς, τῆς ἐπερανίης σε βασιλείας, ἀξίωσον Φιλάνθρωπε, Ἰγνατίε πρεσβείας.

Θεοτοχίον.

Ὅρος Θεὸς πανάγιον, ἢ λυχνίαν ἢ σάμνον, ἢ κιβωτὸν ἢ τράπεζαν, ῥαβδὸν τε ἢ πυρεῖον, ἢ θεῖον θρόνον ἢ πύλιν, ἢ ναὸν ἢ πασάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες, τὴν ἀγνὴν ἢ παρθένον, ἐξ ἧς Θεὸς, σαρκωθείς ἀτρέπτως ἢ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσθημα, ἀπορρήτω ἐνώσει.

Εἰς τὸς αἶνες, πᾶσα πνοή. ἰσῶμεν εἰς. δ'. ἢ ψάλλομεν εἰς. γ'. δευτερῶντες τὸ α'. ἢχος α'.

(Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.)

Ἡ Λέσβος ἀγάλλεται πανδημεῖ, ὅτι ἔσχε Φύλακα, ἢ πολὺχον θεόδοτον, τὸν ἐξανθίσαντα, ἐκ τῶν σῶν χωρίων, ὡς ῥόδον ἡδύπνον, ἢ Ἀρχιερωσύνη ἐμπρέψαντα, τὸν πολυθαύμασον, ἐν ἁγίοις χρηματίσαντα, ἢ σὲ θείαις ἀρεταῖς κοσμήσαντα. (Δίς.)

Συνδράμωμεν πίσει ἀκλινεῖ, πάντες ὡ Φιλέορτοι, ἢ εὐλαβῶς ἀσπασώμεθα, τὴν θαυματόβρυτον, κάραν Ἰγνατίε. ἢ ἀπαρυσώμεθα, παθῶν ἀθεραπεύτων ἰάματα, ἢ ὁσφραίνόμενοι, εὐδίας, ἢ ἡνπερ ἀρρήτον, πᾶσι πνέει πανταχῶς κηρύζωμεν.

Ἰγνατίε ὕψαι ἀρετῶν, σαυτὸν ἀνεπτέρωσας, ἢ αἰθερόδρομος ἐφθασας, πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῶν ἐπερανίων, ἐνθα συγχορεῖσιν, αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἢ ψάλλουσι, τὸν ἐπινίκιον, τῇ Τριάδι ὕμνον ἁπαυσον, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων Ἀγίε.

Δόξα

Δόξα, ἦχος πλ. α.

ΑΝέτειλον ἡμῖν ὡς ἔα λαμπρόν, ἢ πανέντιμος ἢ Φαῖδρά ἢ μέρα, Ἰγνατίε τῷ Χριστῷ θεράποντος. Δεῦτε ἔν Φιλέοργοι ἀποδρεφάμενοι ἀνθι τῶν ἀρετῶν μυρίπνοα, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτῆς, ἢ μιμησώμεθα ἕκαστος αὐτὸν κατὰ δύναμιν. Ὅπως ἢ ἡμεῖς τῇ πρὸς Θεὸν αὐτῆς ἐκτονεσάτῃ πρεσβεῖα, ἀξιοι γοησώμεθα δι' ἀρετῆς τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ἀφ' ἑσέως τυχεῖν, σωτηρίας τε ἢ ἔλεον εὐρεῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. «Μαχαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε.»

Δοξολογία μεγάλη, ἢ Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά. ἢ ἐκ τῷ Κανόνος τῷ Ἀγίῳ, Ὡδὴ γ'. ἢ σ'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἑναντίον Κυρίῳ ὁ θάνατος τῷ ὅσις αὐτῆς.

εἰχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Πρὸς Ἐβραῖους Ἐπιστολὴς Παύλου.

ΑΔελφοὶ πέθεσθε τοῖς ἠγνέμοις ὑμῶν, ἢ ὑπείχετε αὐτοῖς γὰρ ἀγρυπνεῖσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσαντες. ἵνα μετὰ χαρᾶς τῷ το ποιῶσι, ἢ μὴ σναζόντες. ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τῷ το. προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. πεποιθᾶμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφασθαι. περισσότερως δὲ παρακαλῶ τῷ το ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν, ἐν αἱματι διαθήκης αἰώνις, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ. ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ὀνόμιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ᾧ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀληθεία. ἦχος β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβέμενος τὸν Κύριον.

εἰχ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θέλῃσι σφόδρα.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῷ κατὰ Ἰωάννην.

Εἴπω ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα. δι' ἐμὲ εἴαν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται. ἢ εἰσελεύσεται ἢ ἐξελεύσεται ἢ νομὴν εὐρήσῃ. Ὁ κλέ-

πτῆς ἐκ ἔρχεται εἰμὶ ἵνα κλέψῃ ἢ θύσῃ ἢ ἀπολέσῃ. ἐγὼ ἤλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, ἢ περισσὴν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτῆς τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ, ἢ ἐκ ὧν ποιμὴν, ἢ ἐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, ἢ ἀφίησι τὰ πρόβατα, ἢ Φεύγει. ἢ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ ἢ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς Φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, ἢ ἐμέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ, εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἢ γινώσκω τὰ ἐμὰ, ἢ γινώσκω τὸν πατέρα. ἢ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ ἐκ ἐσιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης. καὶ κείνα με δεῖ ἀγαγεῖν. ἢ τῆς Φωνῆς μου ἀκούσῃ. ἢ γυνήσεται μία ποίμνη εἰς ποιμὴν.

Κοινωνικὸν δὲ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ω, δὴ ἄ. ὁ εἰρμός. ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματιλάτην Φαραῶ ἐβύθυσε, τερατεργέσσα ποτέ, Μωσαϊκή ῥαβδος, σαυροτύπως πλήξασα, ἢ διελθῶσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ Φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάριον.

Διὰ παντὸς τοῖς λυπηροῖς κρατέμενος, ὁ δυσυχέσατος, ἢ τληπαθὴς ὄντως, ἢ ἀχρεὺς δαλός σε, εἰς σὲ προσρέχω σῶσον με, παναγία παρθένε, ἢ τῶν δεινῶν ἐλευθέρωσον, ἵνα σὲ ὑμνῶ τὴν πανύμνητον.

Ἐπισκοπῇ σε ταχυνῇ ἐπίσκεψαι, νῦν με τὸν δέλαιον, τῷ χαλεπῷ ζῳφῷ, τῶν ἀμέτρων θλίψεων, δι' ὅλε συνεχόμενον, ἢ ἀνάσσειν μόνῃ, κατερέαυμένων βοήθεια, κλίνῃ συμφορῶν κατακείμενον.

Χαρᾶ με σὺ τὴν θρηνοφόρον πλήρωσον, καρδίαν δέσποινα, ἢ τὴν χαρὰν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς πηγάσασα. τῷ παραδόξῳ τόκῳ σε, ἐκδύωσας πᾶσαν, πικρίαν τῶν περιστάσεων, τῶν χερμαζουσῶν με τὸν ἄθλιον.

Ὅλον ἐν σοὶ ἀναζωοῖ τὸν ἄνθρωπον, νεκρὸν γινόμενον, ὁ τῆς ζωῆς ὄντως χορηγὸς πανάχραντε, ἔλον με ἐνδυσάμενος, διὰ σπλάγχνα ἐλέως, βροτὸς ἀτρέπτως γινόμενος, μείνας ὅπερ ἦν πρὸ σαρκώσεως.

Ω, δὴ γ'. ὁ εἰρμός.

Ὁ Ὑψίστης ἀψίδος, ὁροφωγὲ Κύριε, ἢ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ σῆριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

ὑπὸ σκέπῃ τὴν θείαν, ἢ κραταιὰν δέσποινα, σε Θεοκυῆτορ προσρέχω, νῦν ὁ πανάθλιος, πάσης με λύτρωσαι, θλίψεων νόσῃ ἢ βλάβῃς

βλάβῃς, πάσης περιστάσεως, πάσης ὁργῆς ἢ ποινῆς.

Τῶν παθῶν με τὸν σάλον, ἢ χαλεπὸν κλύδωνα, ἢ τρικυμιῶν τὰς ἐφόδους, κόπασον δέσποινα. σὺ γὰρ με καύχημα, σὺ ἢ προσάτις ὑπάρχεις, σὺ ἢ καταφύγιον, σὺ ἢ ζωῆς θησαυρός.

Ὅλος ὢν ἐν τῷ σκότει, τῶν δυσχερῶν πάναγνε, ὅπως ἐν τῷ βάθει ὑπάρχω τῶν παραπτώσεων, ὅλος κρατέμενος ὑπ' ἀμετρήτων κινδύνων. ὅλην ἐξαυτμαί σε τὴν χάριν δέσποινα.

Ναυαγῶντά με σῶσον, τῷ χαλεπῷ κλύδωνι, τῶν ἀλλεπαλλήλων κινδύνων Θεοχαρίτωτε, ἢ πρὸς ἀκύμαντον, ἢ γαλήνιστον ὄρμον, τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σε νῦν καθοδήγησον.

Ἀπὸ πλήθους πταισμάτων, ὁ δυσυχὴς δαλός σε, πλήθι περιπίπτω ἀμέτρων θλίψεων πάναγνε, ὃν ἐλευθέρωσον, ἢ πρὸς λιμένα χαρᾶς με, θαῖτον καθοδήγησον, Θεομακάριζε.

Ω, δὴ δ'. ὁ εἰρμός.

Στ' με ἰσχύς Κύριε, σὺ με ἢ δύναμις, σὺ Θεός με, σὺ με ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὴς κόλπος μὴ λυτῶν, ἢ τὴν ὑμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διὸ σὺν τῷ προφήτῃ Ἀββακέμ σοι κραυγάζω, τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Μόνῃ πιστῶν ὥφθης προσάτις ἀσάλευτος. τὸν ἀπάντων, μόνῃ ἀποτέξασα, διμυρογόν τε ἢ λυτρωτὴν, μόνῃ ταῖς πυκναῖς με, δονέμενον περιστάσειν, οἰκτείρησον ἢ σῶσον, παναγία παρθένε, θλιβομένων ἐτοίμη βοήθεια.

Νύξ με πολλῶν, ὀδυνηρῶν κατεκάλυψε, τὸν ἀπάντων, δάλων σε οἰκτρότατον. ἀλλ' ἢ τὸ φῶς τέξασα σαρκί, ἢ τὴν οἰκεμένην, Θεοπρεπῶς καταλάμψασα, ἀνάτειλόν μοι φῶς, θυμῆδις παρθένε, ὅπως πίσει ἢ πόθῳ δοξάζω σε.

Ὁ ποιητὴς, πάντων κτισμάτων ἢ Κύριος, ἐκ γαστρός σε πάναγνε σεσάρκωται, ὅπως βροτὸς, ἀληθῶς Φανείς, ὅλος κατ' ἐσῖαν, Θεός ὑπάρχων ἀθάνατος. αὐτὸν ἐν ἐκδυσώπει, ἀπὸ πάσης με νόσῃ, ἢ κινδύνῃ ῥυσθῆναι τὸν δαλόν σε.

Νέφος

Νέφος δεινῶν, τρικυμῶν ἐκταράττει με, ἢ ποικίλων, συμφορῶν
τὸ πέλαγος, καταποντίζει τὸν δυσυχῆ, πρόφθασον παρθόνε, ἀ-
νάγαγε ἢ διάσωσον, δίδυσά μοι τῷ τάλα, ἀντιλήψεως χεῖρα, τῷ
τὴν σὴν ἐκζητῆν τι βοήθειαν.

Ὡ, δὴ εἰ. ὁ εἰρμός.

ἸΝά τί με ἀπώσω, ἀπὸ τῆ προσώπῃ σε τὸ Φῶς τὸ ἄδυτον, ἢ
ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίμονα, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με,
ἢ πρὸς τὸ Φῶς τῶν ἀντολῶν σε, τὰς ὁδὸς με κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάριον.

Θεοτόκε παρθόνε, πάντων πεπτωκότων ἐτοίμη ἀνόρθωσις, πρό-
φθασον ἢ ῥῦσαι, τῆς παρέσσης με ζάλῃς ὡς εὐσπλαγχνος, ὅτι σὲ ἢ
μόνην, ὁ δυσυχῆς ἐπικαλεῖμαι, προσασίαν, ἢ σκέπην, ἢ καύχημα.

Επὶ σοὶ παναγία, πᾶσαν τὴν ἐλπίδα με τίθιμι σῶσόν με, ἀπὸ πά-
σης βλάβης, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἢ θλίψεως, ἀπὸ πάσης νόσου, ἢ
συμφορᾶς θανατηφόρου, ἀπὸ πάσης ὀργῆς ἢ κακώσεως.

Ὀλίκως σὲ τὴν θεῖαν, σκέπην ἐκζητῶ παναγία ὁ δαίμων σε, ταῖς τῆ
βίβ-ζαλαῖς, ἢ ταῖς θλίψεσιν οἱμοὶ κλονέμενον, μὴ παρίδῃς νῦν με,
ὡς ἀγαθὴ Θεοκῆτορ. ἀλλὰ σπεῦσον οἰκτεῖραι, ἢ σῶσόν με.

Καταγίγῃ με χεῖμαζαι, ποικίλων κακώσεων, ἢ συμφορῶν πονη-
ρῶν, ἢ πρὸς χάος ἤδη, ἀπωλείας κατέλκει τὸν δαίμονα. τῇ θερ-
μῇ σε τάχος, ἐκδυσώπῳ πρὸς τὸν ἕόν σε, μεσιτεῖα οἰκτεῖρασα σῶ-
σόν με.

Ὡ, δὴ εἰ. ὁ εἰρμός.

ἸΛάσθητί μοι σωτῆρ. πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι με, ἢ ἐκβυθῆ των
κακῶν ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, ἢ ἐπάχυσόν με, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας με.

Τροπάριον.

Υπὸ τὴν σὴν κραταιὰν, προσφεύγω σκέπην πανάμωμε, μὴ με
παρίδῃς βυθῷ, δεινῷ χεῖμαζόμενον, ἢ ἐξαπορέμενον. ἀλλὰ δίδε
χεῖρα, βοηθείας μοι ἢ σῶσόν με.

Ἡ τῶν πιστῶν ἀξέραγῃς, προσάτις μόνῃ θεόνυμφε. προσάτις Φά-
νηθι

νηθι νῦν, καμῆ τῆ παντλήμονος, πάσης ῥυομένη με, ἀπειλῆς ἢ
νόσου, ἢ ὀργῆς τῆς συνεχῆς με.

Τὰς τῶν δακρυῶν ῥοὰς, μὴ ἀποπέμψῃς με ἄχραντε. ἢ τὰς πι-
κρὰς σενναγμῶν, ἀνώτισται δέσποινα. ἢ μὴ ἀποξείψῃς με, μόνῃ
προσασίᾳ, τὸν πιστῶς σε προσκαλέμενον.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, ἰλέω ὁμματα δέσποινα, ἢ νοσημάτων δεινῶν,
ἐκλύτρωσαι τάχιον, ἢ πάσης κακώσεως, νῦν προσδοκωμένης, ἢ
παγίδος ἢ συμπτώσεως.

Ὡ, δὴ ζ'. ὁ εἰρμός.

ΠΑῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρ-
σαλαίως, ἢ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες. εὐλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ρᾶνον συνήθως ἐφ' ἡμᾶς σὺ, τὰ ἐλέη σε οἰκτίρμον Θεοτόκε. καὶ
δεινῶν συμφορῶν ἢ νόσων πολυπλόκων, ἢ ἀπειλῆς διάσωσον, τὰς
πιστῶς σοὶ προσιόντας.

Κύμασιν ὅλον συμφορῶν με, καλύπτομονον ἐξεγείρον ἢ σῶσον,
πρὸς λιμένα χαρᾶς, ἰθύνασά με κόρη, ἢ τῆς χαρᾶς τὸν αἴτιον,
ἀπαθῶς ἀποτεκῆσα.

Ὀλητὴ γνῶμη ἢ τῷ τρόπῳ, ἢ καρδίᾳ σε πιστῶς ἐπικαλεῖμαι, τῶν
πικρῶν σενναγμῶν, ἢ θρήνων ἢ δακρυῶν, ἀπαλλαγὴν αἰτῶμενος
ἢ φθορᾶς θανατηφόρου.

Ῥῦσαί με ῥῦσαι Θεοτόκε, τῆς παρέσσης ἀπειλῆς ὡς ἐλεήμων, τῆς
παρέσσης ὀργῆς, τὸν δαίμονα σε βοῶντα, εὐλογημένη παναγὴ ἀει-
πάρθονε Μαρία.

Ἡλῖος ὥσπερ Φωτοφόρος, ἐκ νηδύος σε προῆλθεν ὁ Δεσπότης,
καταλάμπων τὰς σοὶ, πιστῶς ἀναβοῶντας, εὐλογημένος παναγὴ,
ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡ, δὴ ἡ. ὁ εἰρμός.

ΕΠταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεο-
σεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περιστρεφόμενος
τῆς

τάτες ἰδὼν, τῷ διμιεργῷ ἢ λυτρωτῇ ἀνεβόα. οἱ παῖδες εὐλογοῦ-
 τε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψθε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἴδε τὸν πόνον δέσποινα, τῆς ἀθλίας καρδίας μῆ, ἴδε σεναγμὸς,
 ἢ κοπετὸς ἢ δάκρυα, ἢ ταῦτα μετάρτρεψον, εἰς χαρμονὴν ἀν-
 ναον. ὅπως σοι ἐν πίσει ἢ χαρᾷ ἐκβοήσω. οἱ παῖδες εὐλογοῦτε,
 ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψθε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἰερωτέρα πέφηνας, τῶν αὐλῶν δυνάμεων, ὡς τὸν ὅλων κτίσιν,
 ὑπὲρ νῦν κυήσασα. ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, πάσης ὀργῆς ἢ θλίψεως,
 πάσης ἀπειλῆς, πάσης ἀνάγκης ἢ νόσου, ἢ πάσης ἀμαρτίας,
 λυτρωθῆναι τὰς πίσει, ἢ πόθῳ σε παρθένη, αἰεὶ δοξολογῶντας.

Ὡς νηνεύϊτας ἔσωσας, μεταγνόντας Φιλάνθρωπε, οἷς ὁ Ἰωάννης
 καταστροφὴν ἐκήρυξε, ἢ νῦν ἐλευθέρωσον, τῆς συνεχῆς θλίψε-
 ως, ἢ τῆς ἐφελώσεως ἀπειλῆς ὡς οἰκτίρμων. πρεσβείαις τῆς ἀ-
 σπόρου, σὲ τεκῆς παρθένης, τὰς ὑπερυψθῆντας εἰς πάντας τὰς
 αἰῶνας.

Ἀλλήν ἐκτός σε ἄμωμε, προσασίαν ἐκέκτημαι. ῥύσιν ἐν ἀνάγ-
 κῃς, ἢ θερμὴν βοήθειαν, ἐν νόσοις ἐπίσκεψιν, ἢ χαρμονὴν ἐν
 θλίψεσι, ἢ ἐν τοῖς κινδύνοις, ταχυνὴν προσασίαν, εἰς σὲ μόνην
 ἐλπίζω, ἢ θαρσύνω ἢ προσρέχω. καὶ σὲ ἐπικαλεῖμαι τὴν κεχαρι-
 τωμένην.

Ὡδὴ θ'. ὁ εἰρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τέτρω ὁ ἕρανός, ἢ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα,
 ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς. ἢ ἡ γαστήρ σε γε-
 γονον, εὐρυχωρότερα τῶν ἕρανων. διό σε Θεοτόκε, ἀγγέλων ἢ ἀν-
 θρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνει.

Τροπάριον.

Ναὺ σε παρῆσά με τῷ σεπτῷ, παναγία παρθένη Θεόνυμφε,
 καὶ τῶν πολλῶν, λύσιν ἐξαιτέμων συμφορῶν. ἢ ὀδυρμῶν κα-
 τάπαυσιν, μή με ἀποσρέψῃς τὸν δυσυχῆ, ἀλλ' οἴκτειρον ἢ σῶ-
 σον, τῇ θείᾳ σε ὀντεύξει. ὅπως ἐν πίσει μεγαλύνω σε.

Νῦν

Νῦν πρόφθασον παρθένη ὡς ἀγαθή, ἢ τῆς νῦν ἐξελεῖ περιστάσε-
 ως, τὸν ἐπὶ σοί, πᾶσαν προσδοκίαν ὡς ἀληθῆ, τιθέμενον οἰκτείρη-
 σε, ἢ κατεργαγμένον ταῖς συμφοραῖς. ἀνάστησον ἐν τάχει, ἢ μό-
 νῃ προσασία τῶν μετὰ πόθῳ δοξαζόντων σε.

Οὐκ ἔσιν ἐν ἀνθρώποις ὅς ἐπὶ σοί, τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο πάντα γινε,
 ἢ χαλεποῖς, πώποτε συνέπεσε λυπηροῖς. ἀλλ' εἰς χαρὰν πανύ-
 μνητε, ἢ εἰς εὐφροσύνην διηνεχῆ. διὸ καμὲν τὰ πλήθη, τῶν θεή-
 νων ἢ τῶν πόνων, εἰς εὐθυμίαν μεταποιήσον.

Ἰπέρτερον παντός με κακωτικῆ, τὸν παντλήμονα δελόν σε ποιή-
 σον, μήτηρ Θεῶν, πάντων ἑυομῶν τῶν δυσχερῶν. πάσης ὀργῆς
 ἢ θλίψεως, ἢ τῆς ἐνέσωσης νῦν συμφορᾶς, διάσωσον παρθένη,
 τῇ θείᾳ σε δυνάμει. πάντα γὰρ ὅσα θέλεις δύνασαι.

Τέλος ἢ τῷ συντελεσθῇ τῶν ὅλων Θεῶν
 δόξα ἢ κράτος. Ἀμήν.

ΚΑτὰ τὸν Ὑψηλὸν προσκυνητὸν Ὁρισμὸν, τὸν λόγῳ δικαίῳ
 κελεύοντα ἐνταῦθα τυπῆσθαι κατ' ἐξοχὴν τὰ παρὰ τῶν εὐσε-
 βῶν ἀναγινωσκόμενα βιβλία, ἐτυπώθη οἰκονομικῶς, δι' αἰτή-
 σεως τῆ Πανιερωτάτης, ἡ Σεβασμιωτάτης γέροντος ἀγίου Πρέ-
 σβυς Κυρίε Κυρίε Ἀνθίμῃ, ἡ σπυδῆς τῆ Πανιερολογιωτάτης ἀ-
 γίου Νέων Πατρῶν Κυρίε Κυρίε Πολυχάρπῃ, παρὰ τῷ Τυπο-
 γράφῳ τῷ ἐν τοῖς Φιλογενέσι Γενάρεσι διακειμένῳ, ἡ παρῶσα
 ἀσματικὴ ἀκολουθία χειρόγραφος τῆ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰ-
 γνατίε Ἀρχιεπισκόπῳ Μηθύμνῃς τῆ νέῃ ἡ θαυματουργῇ. Ὡς
 δὲ μὴ ἔχουσα τι ἐναντίον τῇ ἀγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ἡ τῇ πολιτι-
 κῇ διοικήσει ἀναγινωσκέσθω ἀνυπόπτως παρὰ τοῖς χριστιανοῖς.
 Δεόντως ἐν ἐγράφῳ τὸ παρὸν κτ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτει τῷ σωτηρίῳ 1805. Αὐγύστου 8.

Βασίλειος Ἰατρός Θεωρήσας τε ἡ ἐπίδιορθώσας ὡς Κόνσορ.